

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

กระบวนการบริหารความเสี่ยงในภาพโดยรวม

สำนักงานเลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

www.pao-sisaket.go.th

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรทุกระดับ เพราะการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวมทั้งหมดขององค์กร โดยคำนึงถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบต่อเป้าหมายรวมขององค์กร แล้วกำหนดแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อให้ความเสี่ยงขององค์กรอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับและจัดการได้ สร้างความมั่นใจขององค์กรจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการทุกฝ่ายมีความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย ให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ก็ต่อเมื่อได้มีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย ทุกกลุ่มงานที่จะให้ความร่วมมือในการนำไปดำเนินการ และทบทวนความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษต่อไป

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

มิถุนายน ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมา	๑
วัตถุประสงค์	๑
กรอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	๑
นิยามความเสี่ยงและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง	๖
เป้าหมาย	๘
ประโยชน์การบริหารความเสี่ยง	๘
ความเชื่อมโยงการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนขององค์กร	๙
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๓
โครงสร้างการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๗
บทที่ ๒ การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	
นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๙
โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๑๙
กรอบการดำเนินงานคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๑
กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๒
บทที่ ๓ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	
แบบสรุปการบริหารจัดการความเสี่ยง โครงการ/กิจกรรม ตามแผนบริหารจัดการ	๓๓
ความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔	
รายละเอียด โครงการ/กิจกรรม ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงความเสี่ยง	๔๗
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔	
ภาคผนวก	
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง	๙๕
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	

บทที่ ๑ บทนำ

๑.ความเป็นมา

ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังกำหนด การบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานภาครัฐถือเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีจะช่วยในการวางแผน และจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น อันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพิ่มขีดศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ภายใต้การบริหารจัดการความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล โดยถือปฏิบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม และคาดการณ์เหตุการณ์ที่อาจจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมถึงกระบวนการการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย หรือส่งผลกระทบต่อในอนาคตให้แก่องค์กรให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ประเมิน ควบคุม และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ อันจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์การดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับบริหารปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต จัดการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน รวมถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

๒.๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ปฏิบัติตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องทั่วทั้งองค์กร เพื่อลดโอกาสและผลกระทบที่เกิดความเสียหายต่อองค์กร

๒.๓ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยเชื่อมโยงการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้ากับกลยุทธ์ขององค์กร และใช้หลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินผลความเสี่ยงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๓. กรอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี รวมถึงความคาดหวังของประชาชน หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ผู้บริหารจึงมีหน้าที่โดยตรงในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อลดโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับ

องค์กรโดยนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงหน่วยงานภาครัฐ มาวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เกิดความเหมาะสมกับขนาด โครงสร้าง และความสามารถในการรองรับความเสี่ยงของหน่วยงาน และให้มีการเชื่อมโยงการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าด้วยกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร จะประสบความสำเร็จได้เกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงาน และผู้กำกับดูแลเป็นสำคัญ

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

๑. กรอบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร (Strategic Plans) และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนพื้นฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กร และเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน กรอบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย หลักการ ๘ หลักการ ดังนี้

(๑) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการควรมีลักษณะ ดังนี้

(๑.๑) การบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่งอาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ความเสี่ยงของความล่าช้าในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

(๑.๒) การบริหารความเสี่ยงควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

(๑.๓) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับขององค์กร

(๒) ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับฝ่ายบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าวจะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย

สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงได้บริหารจัดการความเสี่ยงเหมาะสมเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ และสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานและการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้กำกับดูแล (ถ้ามี) อาจตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง (หรืออนุกรรมการ หรือคณะที่ปรึกษา) ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้มีทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญกับการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีเป็นหลักในการดำเนินงานอาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญ

อิสระในการกำกับหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหารจัดการความเสี่ยงในเรื่องความเสี่ยงทางไซเบอร์ของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

(๓) การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การสรรหา การพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรมการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรเป็นสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต่อองค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ
๓. การสร้างพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมการตัดสินใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมการตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

(๔) การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างชัดเจนและเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการติดตาม การรายงาน หรือการส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่ความเสี่ยงเกิดขึ้นในระดับที่กำหนดไว้ และผู้ที่มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง ตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

(๕) การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย การบริหารจัดการความเสี่ยงนอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม

(๖) การกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงแผนปฏิบัติราชการระยะยาว แผนปฏิบัติราชการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ (งานใหม่ๆ) และการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (KPI)

(๗) การใช้ข้อมูลสารสนเทศ ในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล และบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบหรือทางบวกต่อองค์กร สาเหตุความเสี่ยง ตัวหลักต้นความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา ทั้งนี้ หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวมการประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

(๘) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเริ่มต้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงาน โดยปกติการดำเนินงานและการตัดสินใจจะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลด้านความเสี่ยง

๒. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine Processes) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน โดยผสมกรอบแนวคิดด้านการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) โดยมีองค์ประกอบการบริหารจัดการความเสี่ยง ERM (Enterprise Risk Management) ประกอบด้วย องค์ประกอบ ๘ ประการ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการกำหนดนโยบายบริหารงาน การดำเนินงาน และการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๒.๑ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) เป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง สภาพแวดล้อมนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การบ่งชี้ และจัดการความเสี่ยง สภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วย หลายปัจจัย เช่น จริยธรรม วิธีการทำงานของผู้บริหารและบุคลากร รวมถึงปรัชญาและวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยง ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำไปดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมายทั้งด้านผลตอบแทนและการเติบโต กลยุทธ์แต่ละแบบนั้นมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงช่วยผู้บริหารในการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้

๒.๒ การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) องค์กรต้องพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อวางเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างชัดเจนเหมาะสม

๒.๓ การระบุความเสี่ยง หรือ บ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification) คือ ปัจจัยในการระบุสถานการณ์ ซึ่งองค์กรไม่สามารถมั่นใจได้ว่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่ หรือมีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร ประกอบด้วย ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

๒.๔ การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) คือ การประเมินโอกาสและผลกระทบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ ขณะที่การเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อในระดับต่ำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องอาจมีผลกระทบในระดับสูงต่อวัตถุประสงค์ การประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย ๒ มิติ ดังนี้

โอกาสที่อาจเกิดขึ้น (Likelihood) เหตุการณ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

ผลกระทบ (Impact) หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นองค์กรจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด

๒.๕ การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) คือ เมื่อความเสี่ยงได้รับการบ่งชี้และประเมินความสำคัญแล้ว ผู้บริหารต้องประเมินวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยพิจารณาทางเลือกในการดำเนินการจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารอาจต้องเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกัน เพื่อลดระดับโอกาสที่อาจเกิดขึ้นและผลกระทบของเหตุการณ์ให้อยู่ในช่วงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance) หลักการตอบสนองความเสี่ยง คือ

Avoid (การหลีกเลี่ยง) ลดโอกาสที่จะเกิดให้เหลือศูนย์

Take (เฝ้าระวัง) ยอมรับความเสี่ยงนั้น

Treat (ควบคุม) ลดโอกาสที่จะเกิดให้น้อยลง/ลดปริมาณความเสียหายให้น้อยลง

Share ร่วมรับความเสี่ยงกับองค์กรอื่น หรือคนอื่น

Transfer โอนความเสี่ยงไปให้องค์กรอื่น หรือคนอื่น

๒.๖ กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) เมื่อความเสี่ยงได้รับการประเมินและบ่งชี้ตามระดับความสำคัญแล้ว ต้องมีการประเมินวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้ประเมินต้องเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกัน เพื่อลดระดับโอกาสที่จะเกิดขึ้น และความรุนแรงของเหตุการณ์ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๒.๗ สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication) การสื่อสารหมายถึง การรับและส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน บุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในงานที่สัมพันธ์กัน การสื่อสารจะเกิดได้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการบริหาร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเงินและไม่ใช่การเงิน รวมทั้งข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ทั้งจากแหล่งภายในและภายนอก ข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ ถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน

๒.๘ การติดตามและการรายงาน (Monitoring & Report) เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการความเสี่ยงมีคุณภาพและมีความเหมาะสม มีการควบคุมและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการติดตามผล ประกอบด้วย ความเสี่ยง กิจกรรมที่ควบคุม ผลลัพธ์ของการทำกิจกรรม ระยะเวลาดำเนินงาน ความคืบหน้า ปัญหาและอุปสรรค ซึ่งมีการติดตามผล ดังนี้

๑. หน่วยงานที่มีความเสี่ยงติดตาม ประเมิน วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ ระบบการควบคุมภายในที่วางไว้เพียงพอเหมาะสม มีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติงานจริงและมีประสิทธิผลสามารถป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

๒. มีการตรวจสอบเพื่อแนะนำให้ปรับปรุงข้อบกพร่องให้เหมาะสมกับเวลา

๓. มีการรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

๔. นิยามความเสี่ยงและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ ในอนาคตและอาจส่งผลกระทบต่อในด้านลบที่ไม่ต้องการ ดังนั้น การตัดสินใจกระทำกรใด ๆ โดยไม่มีข้อมูลหรือไม่มีการวางแผนใด ๆ จึงสามารถกล่าวได้ว่าเป็นการเสี่ยงตัดสินใจในภาวะของความเสี่ยง

การเสี่ยง หมายถึง การตัดสินใจที่จะดำเนินการ (หรือไม่ดำเนินการ) สิ่งใดสิ่งหนึ่งบนพื้นฐานของการขาดข้อมูลที่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน เป็นเพียงการประมาณการ การคาดเดา การตั้งความหวัง ซึ่งผลของการตัดสินใจนั้นอาจเป็นไปตามความคาดหมายหรือตรงกันข้ามก็ได้

ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (likelihood) และผลกระทบ (Impact)

- โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

- ผลกระทบ (impact) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

- ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแบ่งเป็น ๕ ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยมาก

ประเภทของความเสี่ยง หมายถึง การแบ่งกลุ่มความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ เพื่อสะดวกในการค้นหา ระบุ ประเมิน จัดลำดับ และกำหนดการควบคุม ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงได้แยกประเภทของความเสี่ยง ดังนี้

(๑) **ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)** คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารงานที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน หรือนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง

(๒) **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)** คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุก ๆ ขั้นตอนโดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กระบวนการ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรในการปฏิบัติงานมีความเพียงพอ ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

(๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) คือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง รวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่พร้อมในเรื่องงบประมาณ การเงิน และการควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ที่เกินความจำเป็น

(๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติ คณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน หรือกฎระเบียบที่มีอยู่ไม่เหมาะสมหรือมีอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติได้ทันตามเวลาที่กำหนด และอาจมีผลการลงโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยง อาจแบ่งโดยสรุปได้เป็น ๔ แนวทางหลัก ดังนี้

(๑) การยอมรับ (Take Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ

(๒) การควบคุม (Treat) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้แต่ต้องมีการแก้ไขวิธีการ ควบคุม หรือมีการควบคุมเพิ่มเติม เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดทำมาตรฐานการควบคุม (Risk Based Internal Control)

(๓) การยกเลิก (Terminate) หรือ หลีกเลี่ยง (Avoid) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นไม่สามารถยอมรับได้และต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขของการดำเนินงาน เช่น การหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเสี่ยงนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานหรือกิจกรรมลง

(๔) การโอนย้าย (Transfer) หรือ แบ่ง (Share) หมายถึง การโอนย้ายหรือแบ่งความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยรับผิดชอบ เช่น การจ้างบุคคลภายนอกมาดำเนินการแทน การทำประกันภัย เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management) หมายถึง การบริหารจัดการปัจจัยและควบคุม กิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหายจากการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

๕. เป้าหมาย

๑. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายกำหนดไว้
๒. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
๓. สามารถนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ในงานที่รับผิดชอบ
๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
๕. การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๖. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการความเสี่ยงจะช่วยคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร และผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น
๒. สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
๓. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญทั้งหมด การบริหารจัดการความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมาภิบาล
๔. เป็นเครื่องมือในการบริหารงาน การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงที่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม และทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม ควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรได้เป็นอย่างดี
๕. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับปฏิบัติงานขององค์กร มีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และนำมาบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกระดับอย่างชัดเจน
๖. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการจัดสรรทรัพยากรบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม พิจารณาถึงระดับความเสี่ยงมากน้อยในแต่ละกิจกรรม และเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดประโยชน์ต่อองค์กรโดยรวม อันส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์องค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ความเชื่อมโยงการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนขององค์กร

๗.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๖๕ รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๗.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐

การที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาสู่อนาคตอันพึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนไปทิศทางเดียวกัน ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประกอบด้วย

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์
๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ

๗.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนามีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุลอย่างยั่งยืน และเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๗.๔ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ทิศทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” (Zero tolerance & Clean Thailand) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๗.๕ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ “ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ (๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร การแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

(๒) ส่งเสริมการค้าการลงทุน โดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา การท่องเที่ยวที่ครบวงจร และส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)

(๓) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๔) สร้างความสมดุลความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

(๕) เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้ โดยการบริหารจัดการภาครัฐ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด

เฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง เป้าหมาย ร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

๗.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๑. วิสัยทัศน์ (VISION) “สร้างสังคมมีสุข ส่งเสริมการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว
พัฒนาการศึกษาท้องถิ่นได้มาตรฐาน”

๒. พันธกิจ (MISSION)

๑. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้า และการลงทุนชายแดน
๔. พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น
๕. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๓. เป้าประสงค์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้อยู่ดีมีสุข โดยองค์รวมที่ดีขึ้น
๒. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อยู่บนความสมดุลและยั่งยืน
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าและการลงทุนชายแดน
เปิดประตูสู่อาเซียน
๔. พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับได้มาตรฐานและมีส่วนร่วม
๕. พัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ก้าวทันเทคโนโลยี

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าชายแดน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กร

๕. กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาสุขภาพอนามัย

(๒) การกีฬาและนันทนาการ

(๓) สวัสดิการสังคม

(๔) การพัฒนาอาชีพ

(๕) การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

(๖) การส่งเสริมศาสนา รักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี
และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน**

(๒) การส่งเสริม/สนับสนุนการพัฒนาเมือง/ชนบท

(๓) การส่งเสริม สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าชายแดน**กลยุทธ์ (๑) การส่งเสริมการท่องเที่ยว**

(๒) การส่งเสริมการพาณิชย์ การลงทุน

(๓) การส่งเสริมการค้าและการลงทุนชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น**กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน**

(๒) การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นอัจฉริยภาพ

(๓) การพัฒนาคุณภาพบุคลากร

(๔) การพัฒนาสถานศึกษา

(๕) การส่งเสริมและพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

(๖) การพัฒนาระบบนิเทศทางการศึกษา

(๗) การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๘) การส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD)

(๙) การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กร**กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาบุคลากร**

(๒) การพัฒนาองค์กร

(๓) การบริหารจัดการ

๗.๗ นโยบายนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ**๑. ด้านเศรษฐกิจ**

๑.๑ ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสินค้าการเกษตร ปศุสัตว์ สินค้าชุมชน และการบริการ

๑.๒ พัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว

๑.๓ เชิญชวนนักลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศให้มาลงทุนในจังหวัด

๒. ด้านสังคม

๑.๑ ส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ

๑.๒ ส่งเสริมสุขภาพประชาชนทุกช่วงวัย

๑.๓ การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม

๑.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและ
ผู้ด้อยโอกาส

๑.๕ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา

๓. ด้านสิ่งแวดล้อม

ลดการสร้างขยะด้วยแนวคิด ๓R เพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าช่วยลดปริมาณขยะให้น้อยลง ด้วยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ (Reduce Reuse and Recycle) เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง โดยปลูกต้นไม้ในสถานที่ราชการ ศาสนสถาน โรงเรียน ชุมชน ที่อยู่อาศัย พื้นที่สาธารณะในเขตชนบท จัดทำโครงการ อบรม.สีเขียว ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมรวบรวมและกำจัดขยะอันตราย ด้วยการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน หรือพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคม

๔.๒ พัฒนาแหล่งน้ำ

๔.๓ พัฒนาสถานีขนส่ง

๘. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑. ภายใต้ข้อบัญญัติตามกฎหมาย มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๖๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๓) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ.๒๕๔๘ ภายในเขตสภาตำบล

(๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค อาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามกำหนดในกฎกระทรวง

ซึ่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ ได้กำหนดว่า ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น สมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

- (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) บำบัดน้ำเสีย
- (๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) วางผังเมือง
- (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
- (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ
- (๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด
- (๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจสวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร

- (๑๓) จัดให้มีทางสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขการ
- (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค
- (๑๕) จัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
- (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ
- (๑๘) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒. ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง มีดังนี้

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๒) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

- (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- (๖) การจัดการศึกษา
- (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ
- (๑๓) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริม การลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเอง

หรือร่วมกับกับบุคคลอื่น

(๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบก และทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๒๐) การจัดให้พิพิธภัณฑสถานและหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- (๒๔) จัดทำกิจกรรมไดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

ที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้บริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

- (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็น

อำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓. ภายใต้ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะ ในเขตจังหวัด

(๑) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ในเขตจังหวัด

(๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(๓) เข้าไปดำเนินการตามแผนงาน หรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป

ข้อ ๒ ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม ข้อ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะ ดังนี้

(๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนจังหวัดโดยการสร้าง และพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด เพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุล และคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(๒) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการ เกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยง กับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๓) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยาย ศักยภาพและมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๔) การส่งเสริมจารีต ประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๖) ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

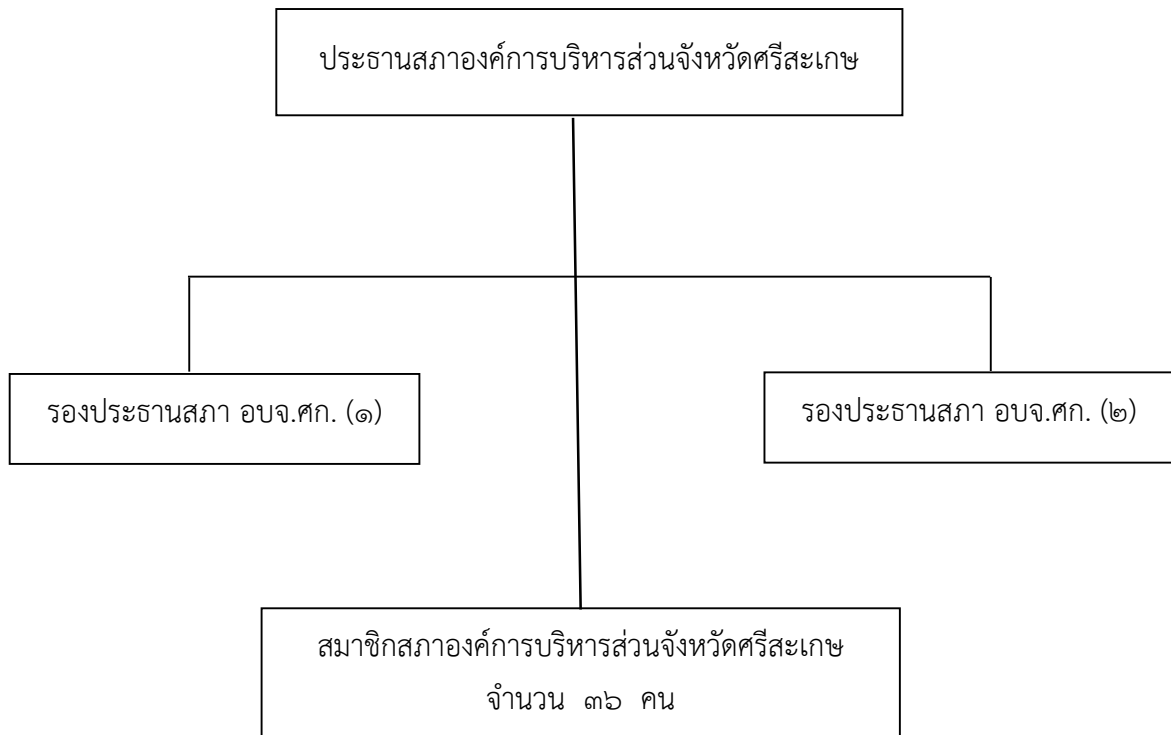
(๗) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ กำหนด ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ ๓ การให้การสนับสนุนแก่ประชาชน องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

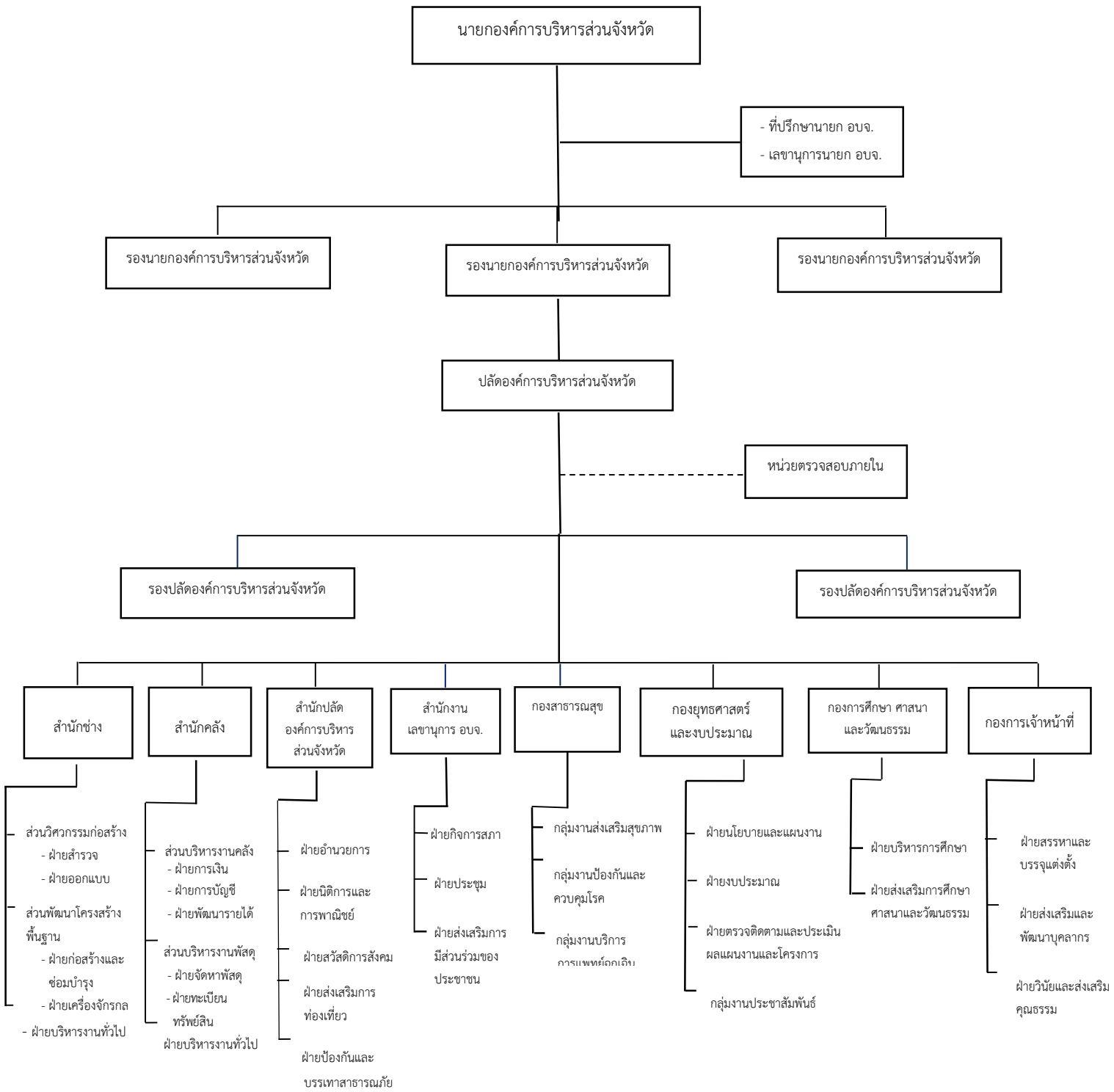
ข้อ ๔ หากมีปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามอำนาจ และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่ในการวินิจฉัยและดำเนินการตามประกาศ

๙. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ฝ่ายนิติบัญญัติ

ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน ๓๙ แห่ง ดังนี้

๑. บ้านเพียนาม	๒. บ้านปราสาท	๓. บ้านเปือยนาสูง	๔. บ้านสิริขุนหาญ	๕. กระจุมทองวิทยา	๖. ไตรมิตร	๗. กันทรอมวิทยามคม
๘. กุญชรศิริวิทย์	๙. กุดเสลาวิทยามคม	๑๐. ขุนหาญวิทยามคม	๑๑. ดงรักวิทยา	๑๒. นาแก้ววิทยา	๑๓. จิกสังข์ทองวิทยา	๑๔. ตำบลอุดมศึกษา
๑๕. โคกสะอาดวิทยามคม	๑๖. ราชสีห์	๑๗. โนนปูนวิทยามคม	๑๘. บกวิทยามคม	๑๙. ประชาพัฒนาศึกษา	๒๐. ผักแพ้ววิทยา	๒๑. พราณวิบูลวิทยา
๒๒. ทรายประชาสามัคคี	๒๓. โพธิ์งามวิทยามคม	๒๔. ปรีอใหญ่วิทยามคม	๒๕. โพธิ์ธาตุประชาสรรค์	๒๖. หวายคำวิทยา	๒๗. ไพรธรรมคุณวิทยา	๒๘. ไพรบึงวิทยามคม
๒๙. เมืองแคนวิทยามคม	๓๐. ร่มโพธิ์วิทยา	๓๑. เมืองจันทร์วิทยามคม	๓๒. แวงแก้ววิทยา	๓๓. ศรีแก้วพิทยา	๓๔. ศิลาลาดวิทยา	๓๕. สายธารวิทยา
๓๖. โพธิ์ศรีสุวรรณวิทยามคม	๓๗. หนองถ่มวิทยา	๓๘. หนองหัวประชาสรรค์	๓๙. หนองท่มศรีสำราญวิทยา			

บทที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๑. นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้ถือปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานกระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้มีระบบบริหารจัดการความเสี่ยงมาช่วยวางแผน และจัดการเหตุการณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมตามแผนงาน โครงการ รวมถึงกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุแต่ละโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร จึงได้กำหนดนโยบายจัดการความเสี่ยง ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กรอย่างเป็นระบบ ผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และกระบวนการประเมินผล ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจผู้บริหารในด้านต่างๆ

๒. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ปฏิบัติงานให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเคร่งครัด

๓. ส่งเสริม/กระตุ้นให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นวัฒนธรรมองค์กร โดยให้เจ้าหน้าที่ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถบ่งชี้และการควบคุมความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยง เพื่อลดโอกาสและผลกระทบที่เกิดความเสียหายต่อองค์กร

๔. ดำเนินการ/สนับสนุนการดำเนินงานบริหารความเสี่ยง โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๕. ต้องนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับ เข้าถึงสารสนเทศการบริหารจัดการความเสี่ยง

๖. ติดตามทบทวนความเสี่ยงให้สอดคล้องกับปัจจัยที่เป็นเหตุแห่งความเสี่ยง และสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงจัดทำรายงานผลบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๒. โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายขององค์กรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักช่าง	กรรมการ

๔. ผู้อำนวยการสำนักคลัง	กรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการส่วนสำนักช่างและสำนักคลัง	กรรมการ
๑๐. หัวหน้าฝ่ายส่วนราชการในสังกัดทุกคน	กรรมการ
๑๑. เจ้าหน้าที่จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงส่วนราชการในสังกัด	กรรมการ
๑๒. เลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการ/เลขานุการ
๑๓. หัวหน้าฝ่ายกิจการสภา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นักจัดการงานทั่วไปฝ่ายกิจการสภา	ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. กำหนดแนวทางวิธีการและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๒. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องในระหว่างปฏิบัติงาน และหลังเสร็จสิ้นดำเนินงาน หากมีข้อบกพร่องให้รายงานนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เสนอต่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๕. พิจารณาทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ
๖. แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินงานตามขั้นตอน เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินงานตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

๔. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น การดำเนินงานตามภารกิจมุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใสตรวจสอบได้ ซึ่งอยู่ภายใต้ระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง และตามประกาศกระทรวงการคลังได้ประกาศหลักเกณฑ์ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานตามภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยนำมาช่วยในการวางแผน และจัดการเหตุการณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน อันส่งผลให้เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐอย่างมีธรรมาภิบาล ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยคณะกรรมการได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงเป็นไปตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ดังนี้

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ดำเนินงานตามภารกิจโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนราชการภายในสังกัด ๒ สำนัก ๖ กอง ๑ หน่วย และสถานศึกษาในสังกัด จำนวน ๓๙ แห่ง ขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย และได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงได้กำหนดสภาพแวดล้อมภายในให้สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้ที่มีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารจัดการความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายใน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง และเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายการพัฒนา และขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกส่วนทุกงานเข้าด้วยกัน ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรจะบรรลุผลได้จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานของบุคคล กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ เป็นต้น

๒. กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยนำกลยุทธ์การบริหารจัดการความเสี่ยงมาช่วยในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงาน ดังนี้

๑. **ด้านกลยุทธ์ (Strategic)** กล่าวคือ การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนพันธกิจหลักขององค์กร

๒. ด้านการปฏิบัติงาน (Operations) การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กร พิจารณาความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน รวมถึงพิจารณาประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้วย

๓. ด้านการรายงาน (Reporting) การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นข้อมูลในรายงานประเภทต่าง ๆ ขององค์กร โดยเฉพาะ รายงานทางการเงิน (Financial Report)

๔. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance) โดยเฉพาะการจัดทำระบบ ควบคุม ภายในเพื่อลดความเสี่ยง ส่วนการจัดการความเสี่ยงด้วยวิธีอื่น ๆ องค์กรก็สามารถใช้กฎระเบียบต่าง ๆ เป็น เครื่องมือได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร ปฏิบัติ ตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับภาพรวมและสอดคล้องกับขอบเขตการ ดำเนินงานในแต่ละระดับ โดยใช้หลักการตั้งเป้าหมายที่ดีตามหลักการ SMART ดังนี้

๑) Specific : มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และกำหนดผลตอบแทน หรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้ทุกคนสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

๒) Measureable : สามารถวัดผลหรือประเมินผลได้

๓) Achievable : มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ ภายใต้เงื่อนไขที่มีการใช้ ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบัน

๔) Reasonable : สมเหตุสมผลมีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับสถานการณ์เป็นจริง

๕) Time Constrained มีกรอบเวลาที่ชัดเจนและเหมาะสม

๓. การระบุความเสี่ยง (Event Identification)

๑. การระบุความเสี่ยง หรือบ่งชี้เหตุการณ์

โดยพิจารณาจากกิจกรรมของแผนงาน/โครงการที่ดำเนินการ นำมาวิเคราะห์จาก สถานการณ์ในอนาคตที่อาจจะส่งผลให้กิจกรรมนั้นไม่สามารถบรรลุผลได้ หรือสถานการณ์ในอนาคตที่อาจ จะส่งผลต่อการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งระบุประเภทของปัจจัย ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (strategic Risk) เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมาย และ พันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์และ เหตุการณ์ภายนอก ส่งผลต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ หรือเกิดการ กำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน หรือการร่วมมือกับองค์กรอิสระ ทำให้โครงการ ขาดการยอมรับและโครงการไม่ได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหา หรือการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากตัดสินใจผิดพลาด หรือนำการตัดสินใจ นั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) เกี่ยวกับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ หรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากระบบงานภายใน ขององค์กร กระบวนการ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ใช้ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูลส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อสถานการณ์ หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์การ เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เนื่องจากขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงาน เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณและการเงิน

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบต่างๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมถึงการทำนิติกรรมสัญญา การร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน

โดยการระบุความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจะดำเนินการระบุความเสี่ยง ตามแบบฟอร์ม RM-๑ แบบฟอร์มระบุความเสี่ยงแผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๒. การระบุความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ประกอบด้วย ๑๐ ประการในการวิเคราะห์เพื่อระดับความเสี่ยงนั้น ต้องนำแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลในแต่ละด้านมาพิจารณาปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของโครงการที่คัดเลือกมา เช่น ด้านกลยุทธ์ อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิผล และการมีส่วนร่วม ด้านการดำเนินงาน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิภาพและความโปร่งใสด้านการเงิน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรมและภาวะรับผิดชอบด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรมและความเสมอภาค

๑. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) พิจารณาการมีวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สร้างกระบวนการการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ และพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) พิจารณาการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เกิดผลิตภาพ คุ่มค่าการลงทุน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และลดภาระค่าใช้จ่าย

๓. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) พิจารณาการให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ ภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ ตอบสนองความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างเหมาะสม

๔. หลักความโปร่งใส (Transparency) พิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และเชื่อถือได้ ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนวางระบบให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปโดยง่าย

๖. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) พิจารณาการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจแสดงทัศนะ เสนอปัญหา/ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแก้ไขปัญหาาร่วมกันในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงาน และร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน

๗. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) พิจารณามีการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม

๘. หลักนิติธรรม (Rule of Law) พิจารณาการใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงเสรีภาพของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายต่างๆ

๙. หลักความเสมอภาค (Equity) พิจารณาการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน และต้องคำนึงถึงโอกาสความทัดเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๑๐. หลักการมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) พิจารณาการมีกระบวนการในการแสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกัน ระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นสำคัญ

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการทบทวนมาตรการควบคุมและการจัดการความเสี่ยงปัจจุบัน วิเคราะห์โอกาสและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งการจัดระดับความเสี่ยง เพื่อนำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบ และทำการคำนวณระดับความรุนแรงของความเสี่ยง โดยนำระดับความรุนแรงที่ได้จากการคำนวณมาเปรียบเทียบกับระดับความรุนแรงที่ยอมรับได้ ดังนี้

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

$$\text{ระดับความเสี่ยง} = \text{ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด} \times \text{ค่าระดับของผลกระทบ}$$

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุมโดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยมาก	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

และนำผลการประเมินมากำหนดเป็นแผนภูมิความเสี่ยง ตามแบบฟอร์ม แผนภูมิความเสี่ยง และทำการประเมินและกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณตามแบบฟอร์ม RM-๑

ขั้นตอนการดำเนินการ มีดังนี้

๑) การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก ดังนี้

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ เชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่เกิดความเสี่ยง	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	สูงมาก	ระหว่าง ๑-๔ ครั้งต่อสัปดาห์
๔	สูง	ระหว่าง ๑-๖ เดือนต่อครั้ง
๓	ปานกลาง	ระหว่าง ๖-๑๒ เดือนต่อครั้ง
๒	น้อย	มากกว่า ๑ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ เชิงคุณภาพ

ระดับ	โอกาสที่เกิดความเสี่ยง	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	สูงมาก	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นทุกครั้ง
๔	สูง	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นสูงหรือบ่อยครั้ง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นบ้าง
๒	น้อย	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นในกรณีที่มีการยกเว้น การปฏิบัติ

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงปริมาณ ด้านการเงิน

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	สูงมาก	> ๑๐ ล้านบาท
๔	สูง	> ๕ แสน - ๕ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	> ๑-๕ แสนบาท
๒	น้อย	> ๑๐,๐๐๐ - ๑ แสนบาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงคุณภาพ
ด้านภาพลักษณ์องค์กร

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	รุนแรงมาก	มีข่าวผ่านสื่อต่างๆ ในเชิงลบ มากกว่า ๓ วัน
๔	รุนแรง	ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ในเชิงลบ มากกว่า ๓ วัน
๓	ปานกลาง	ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ในเชิงลบ ๒ วัน
๒	น้อย	ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ในเชิงลบ
๑	น้อยมาก	แก้ไขได้ภายใน ๑ วัน

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงคุณภาพ
ด้านการดำเนินงาน

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความเสียหาย
๕	รุนแรงมาก	มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๘๙%
๔	รุนแรง	มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการ น้อยกว่า ๘๐-๘๙%
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๗๐-๗๙%
๒	น้อย	ผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๕๐-๖๙%
๑	น้อยมาก	ผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืนหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๕๐%

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงคุณภาพ
ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ/หนังสือสั่งการ

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความเสียหาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรในระดับที่สูงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรในระดับสูง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายบางอย่างขององค์กรบ้าง
๒	น้อย	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรเล็กน้อย
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรเลย

๒.) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส(likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยง

ที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผน และจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑) พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (likelihood) ว่ามีโอกาส ความถี่ที่จะ เกิดนั้นมาก น้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับ ความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๓) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณา ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับความเสี่ยง ในระดับใด

๔) การจัดลำดับความเสี่ยง (Prioritize) เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว จะต้องนำมาจัดลำดับ ความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลปฏิบัติงาน/โครงการที่หน่วยงานรับผิดชอบ เพื่อกำหนดกิจกรรมการ ควบคุมแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงที่เกิดจาก ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่ ประเมินได้ตามตารางวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยจัดเรียงลำดับจากสูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยมาก และ เลือกรiskสูงและสูงมากมาจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่ง ดังนี้

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ผลกระทบของความเสี่ยง	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	VH	สูงมาก
	๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐	H	สูง
	๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	M	ปานกลาง
	๒	๒	๔	๖	๘	๑๐	L	น้อย
	๑	๑	๒	๓	๔	๕	VL	น้อยมาก
		๑	๒	๓	๔	๕		โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง
ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุมโดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังต้องควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

หลังจากดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามภารกิจงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้การบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนด คณะกรรมการฯ จึงกำหนดการตอบสนองต่อความเสี่ยงให้สอดคล้องกับระดับความรุนแรงของความเสี่ยง และช่วงเปี่ยงเบนของรับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และนำมาบริหารจัดการ โดยนำปัจจัยเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และสูงมาก มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยง กำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง มอบหมายผู้รับผิดชอบ และกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ ตามแบบฟอร์ม RM-๒ แบบฟอร์มแผนการบริหารความเสี่ยง และดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง คณะกรรมการฯ ได้กำหนดกลยุทธ์/แนวทางในการจัดการความเสี่ยงไว้ ๔ วิธี ดังนี้

(๑) **การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance)** หมายถึง หลังจากประเมินความเสี่ยงสิ้นสุดแล้วไม่ต้องมีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาส หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอีก กรณีนี้ใช้ความเสี่ยงที่มีน้อย ความน่าจะเป็นเกิดน้อยหรือว่ามีต้นทุนในการบริหารจัดการความเสี่ยง ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรง และไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการยอมรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

(๒) **การลดความเสี่ยง (Risk Reduction) หรือควบคุมความเสี่ยง (Risk Control)** หมายถึง การลดโอกาสความน่าจะเป็นเกิดหรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบควบคุม เพื่อป้องกันการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการรวมกับแผนสำรองในเหตุฉุกเฉิน เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับบุคลากรและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน

(๓) การกระจาย (Risk Sharing) หรือโอนความเสี่ยง (Risk Spreading) หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัยองค์กรภายนอก หรือการจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น

(๔) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) หมายถึง การหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น หยุดการดำเนินกิจกรรม การเปลี่ยนวัตถุประสงค์หรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่เป็นความเสี่ยง การปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน การลดขนาดของงานหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการลง หรือเลือกกิจกรรมที่สามารถยอมรับได้มากกว่า เป็นต้น

(๕) การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer Risk) เป็นการถ่ายโอนงานโครงการหรือกิจกรรมให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบอาจเป็นหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์การบริหาร โดยเฉพาะกรณี queen ว่าเป็นความเสี่ยงที่คาดไม่ถึง หรือมีระดับความรุนแรงสูงเช่นภัยธรรมชาติ หรือวินาศภัย ต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานไม่สามารถแบกรับความเสี่ยงนั้นได้ ก็อาจกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงด้วยการประกันภัยหรือในกรณีที่ความเสี่ยงอาจเกิดความไม่ชำนาญงานของบุคลากรภายในหน่วยงานก็อาจจัดจ้างบุคลากรภายนอกมาดำเนินการแทน

๖. กิจกรรมควบคุม (Control Activities)

เป็นการนำนโยบายและวิธีการปฏิบัติ ที่จะช่วยให้มั่นใจว่ามีการดำเนินงานตามแนวทางการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่วางไว้ โดยเชื่อมโยงวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรได้มีการดำเนินการตามมาตรการ ตามองค์ประกอบควบคุมภายใน ๕ องค์ประกอบ ดังนี้ ๑) มีสภาพแวดล้อมการควบคุม ๒) การประเมินความเสี่ยง ๓) กิจกรรมการควบคุม ๔) สารสนเทศและการสื่อสาร ๕) กิจกรรมการติดตาม โดยกำหนดกิจกรรมควบคุมในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในทุกระดับทุกภารกิจงานทั่วทั้งองค์กร ประกอบด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การอนุมัติ การมอบหมายหน้าที่ การยืนยันความถูกต้อง การแบ่งหน้าที่ และสอบทานผลการปฏิบัติงาน โดยแบ่งประเภทการควบคุมได้ ๔ ประเภท คือ

๑. การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุม การเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน ฯลฯ

๒. การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เช่น วิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเมื่อศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง ฯลฯ

๓. การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุม ที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

๔. การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องหรือเพื่อหาวิธีแก้ไขให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิง เพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสี่ยงหายให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

กำหนดการสื่อสารการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร เพื่อให้เกิดการผลักดันด้านการนำแบบวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการกำหนดช่องทางการสื่อสารข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงในกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่ผู้บริหาร คณะทำงาน จัดระบบบริหารความเสี่ยง ตลอดจนบุคลากรของหน่วยงานได้รับทราบข้อมูลผ่านช่องทางระบบสารสนเทศต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือเวียน แผ่นพับ การจัดประชุมชี้แจง ต้องมีเนื้อหาสาระเหมาะสม มีความถูกต้อง สมบูรณ์ มีความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้ ความเป็นปัจจุบัน ทันเวลา มีการจำกัดการเข้าถึงอย่างเหมาะสม รวมถึงระบบการรักษาความปลอดภัย

๘. การติดตามประเมินผลและจัดทำรายงาน (Monitoring & Report)

การติดตามประเมินผล (Monitoring) หลังจากที่มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ต้องมีการดำเนินการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้ ตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นการติดตามผลหลังจากได้ดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพรวมทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงรวมถึงค่าใช้จ่ายในการควบคุม มีความเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ

๑. เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมกับวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว ว่าบรรลุผลของการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือไม่ โดยกำหนดระยะเวลาติดตามความเสี่ยงในรอบระยะเวลา ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน

๒. เป็นการติดตามความคืบหน้าของมาตรการควบคุมที่เป็นการทำเพิ่มเติมว่าแล้วเสร็จตามกำหนดหรือไม่ สามารถลดโอกาสหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่

การรายงานผล (Report) เป็นการรายงานผลการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดการความเสี่ยงว่ายังมีความเสี่ยงที่ยังอยู่หรือไม่ ถ้ายังเหลืออยู่มีอยู่ในระดับใด และวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร เพื่อเสนอผู้บริหารรับทราบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือข้อมูลประกอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๙. การทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จะดำเนินการทบทวนความเสี่ยงที่เหลืออยู่ และความเสี่ยงที่พบใหม่ เพื่อนำมาประเมินความเสี่ยงใหม่ และจัดการความเสี่ยงในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ และทบทวนแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกชั้นตอน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัยเหมาะสมกับการปฏิบัติงานในช่วงเวลาถัดไปอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

บทที่ ๓

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีหน้าที่จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ติดตามประเมินผล จัดทำรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยง และทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร อันส่งผลให้การดำเนินงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ศึกษาระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร แนวทางจัดการความเสี่ยงขององค์กร จัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร และคัดเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่มีความเสี่ยงในการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่ประเมินได้ตามตารางวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยจัดเรียงลำดับจากสูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยมาก และเลือกระดับความเสี่ยงสูง และสูงมาก มาจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ตามภารกิจของส่วนราชการในสังกัด ๒ สำนัก ๖ กอง ๑ หน่วย รวมถึงสถานศึกษาในสังกัด ๓๙ แห่ง ซึ่งแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมดำเนินงาน อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษมีโครงการ/กิจกรรมที่เกิดความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ระดับองค์กร ตามภารกิจของส่วนราชการในสังกัด จำนวน ๔ กิจกรรม และสถานศึกษาในสังกัด จำนวน ๒ โครงการ ๓ กิจกรรม และได้นำมาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission) นำบรรจุแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ปรากฏรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

๑. แบบสรุปการบริหารจัดการความเสี่ยง โครงการ/กิจกรรม ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๒. แบบ RM-๑ ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
๓. แบบ RM-๑ (๑) ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
๔. แบบ RM-๒ ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
๕. แบบ RM-๓ ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง

แบบสรุปรูปการบริหารจัดการความเสี่ยง โครงการ/กิจกรรม
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔
ส่วนราชการในสังกัด : องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
จำนวน ๔ กิจกรรม ตามลำดับการบริหารจัดการความเสี่ยง รายละเอียดดังนี้

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงปี ต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับ ผิด ชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
๑	<p>กิจกรรม : การตรวจสอบตาม แผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปี บรรลุเป้าหมาย</p> <p>ยุทธศาสตร์ ๕ การพัฒนาองค์กร</p> <p>เป้าประสงค์ : องค์การบริหารงานบรรลุ วัตถุประสงค์โปร่งใส ตรวจสอบได้</p> <p>ผลลัพธ์ : องค์กรมีธรรมาภิบาล</p> <p>ผลผลิต : ปฏิบัติงานถูกต้องตาม หลักธรรมาภิบาล</p> <p>ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วง จากหน่วยตรวจสอบภายในและ ภายนอก</p>	<p>ปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - หน่วยรับตรวจ ยังมีการปฏิบัติที่ไม่ สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ <p>แหล่งที่มาปัจจัย เสี่ยง:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยภายใน 	<p>ด้าน การปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบ (Legal Risks)</p>	<p>สาเหตุ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติงานของหน่วยรับตรวจ ยังมีการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ มีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง สูงมากทั้งปัจจัยภายใน เช่น บุคลากร ขาดความเข้าใจในกฎระเบียบและ ปัจจัยภายนอก เช่น มีการ เปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบอยู่บ่อยครั้ง และปรับปรุงเพิ่มเติมขึ้นใหม่เป็นเหตุ ให้เกิดความเสี่ยงสูงในการปฏิบัติงาน ต้องนำไปบรรจุในแผนความเสี่ยงเพื่อ บริหารความเสี่ยงในโอกาสต่อไป <p>ผลกระทบ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจมีข้อสังเกตและมีข้อทักท้วง จากหน่วยตรวจสอบภายนอกซึ่ง อาจกระทบต่อการตรวจสอบภายใน ขององค์กรได้ 	๒๕ (สูง มาก)	<p>กิจกรรมควบคุม :</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑.จัดทำคู่มือ หรือ Knowledge Management (KM) ให้กับหน่วยงาน ๒. การให้คำแนะนำ ปรึกษากับหน่วยงานรับ ตรวจในกลุ่มไลน์ (Line) ๓. จัดทำโครงการ ฝึกอบรมโครงการจัดวาง ระบบควบคุมภายใน กรณีมีข้อตรวจพบ 	หน่วย ตรวจสอบ ภายใน	-	✓	๑.ยอมรับ ความ เสี่ยง (ภายใต้ การ ควบคุม ที่มีอยู่)	๑

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
๒	<p>กิจกรรม : การตรวจสอบตาม แผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปี บรรจุเป้าหมาย</p> <p>ยุทธศาสตร์ ๕ การพัฒนาองค์กร เป้าประสงค์ : องค์กรบริหารงานบรรจุ วัตถุประสงค์โปร่งใส ตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ : องค์กรมีธรรมาภิบาล ผลผลิต : ปฏิบัติงานถูกต้องตาม หลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วง จากหน่วยตรวจสอบภายในและ ภายนอก</p>	<p>ปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบภายในไม่ เพียงพอกับส่วน ราชการที่มีอยู่ <p>แหล่งที่มาปัจจัย เสี่ยง:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยภายใน 	<p>ด้านการ ปฏิบัติงาน (Operation Risks)</p>	<p>สาเหตุ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบมีการ จัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี เป็นรายไตรมาสๆ ละ ๒ เดือน การดำเนินการ ตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีไม่บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากการปรับแผนการ ตรวจสอบบ่อยครั้ง และมี จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ กับปริมาณงานของ หน่วยงานรับตรวจ ซึ่งมีส่วน ราชการ ๘ ส่วน ๑ หน่วย สถานศึกษาในสังกัด ๓๙ แห่ง สถานี ขนส่ง ๒ แห่ง สนามกีฬา ๒ แห่ง และ 	๒๐ (สูง มาก)	<p>กิจกรรมควบคุม :</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑.จัดทำคำสั่งมอบ หมายงาน ๒. นำผลประเมินที่มี ความเสี่ยงสูงมาจัดทำ แผนการตรวจสอบ ประจำปีให้เพียงพอกับ บุคลากรและจำนวนวัน ที่ปฏิบัติงาน ๓. สรรหาบุคลากรให้ เพียงพอตามกรอบ อัตรากำลัง 	หน่วย ตรวจสอบ ภายใน	-	✓	๑.ยอมรับ ความ เสี่ยง (ภายใต้ การ ควบคุม ที่มีอยู่) ๒.ลด ความ เสี่ยง (ภายใต้ กิจกรรม ควบคุม/ แผนและ มาตรการ)	๒

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมินผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
				<p>อุทยานการเรียนรู้ SSK PARK ๑ แห่ง ประกอบกับ นโยบายของผู้บริหาร และ จำนวนวันที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานมีจำนวนน้อย จึงมีการปรับปรุงแผนการ ตรวจสอบให้เพียงพอกับ จำนวนบุคลากรที่มีอยู่ บ่อยครั้ง</p> <p>ผลกระทบ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบไม่บรรลุ เป้าหมายที่วางไว้ - อาจมีข้อสังเกตและมีข้อ ทักท้วงจากหน่วย ตรวจสอบภายนอกซึ่งอาจ กระทบต่อการตรวจสอบ ภายในขององค์กรได้ 		<p>ความเสี่ยงเหลืออยู่ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่ได้รับการสรรหา อัตรากำลังเพิ่มขึ้น ทำให้ บุคลากรที่มีอยู่ไม่ เพียงพอกับปริมาณใน ปัจจุบัน 					

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
๓	<p>กิจกรรม : การจัดเก็บรายได้ของ อุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ (ค่าธรรมเนียม ค่าปรับหนังสือล่าช้า ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าหนังสือหาย) ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษา ท้องถิ่น</p> <p>เป้าประสงค์ : อุทยานการเรียนรู้ ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ จัดเก็บรายได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์</p> <p>ผลผลิต : การจัดเก็บรายได้ของ อุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ</p> <p>ผลลัพธ์ : การจัดเก็บรายได้ปฏิบัติ ถูกต้องตามระเบียบข้อกำหนด และ บรรลุเป้าหมาย</p> <p>ตัวชี้วัด : ผลสำเร็จการจัดเก็บรายได้ ปฏิบัติถูกต้อง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนำเงินส่งคลังได้ทันตามกำหนด</p>	<p>ปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่จัดเก็บ รายได้อุทยานการ เรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) นำส่งเงิน ไม่ทัน ตามระเบียบ กำหนด - เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานยังขาด ความรู้ ความเข้าใจ ในกฎ/ระเบียบด้าน การเงิน การคลัง และการจัดระบบงาน ตามขั้นตอนที่ดี ทำ ให้ปฏิบัติงานเอกสาร การเงินไม่สัมพันธ์กัน <p>แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยภายใน 	<p>ด้านการ ปฏิบัติงาน (Operation Risks)</p>	<p>สาเหตุ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎ/ระเบียบ ด้านการเงิน การคลัง และ การจัดระบบงาน ตาม ขั้นตอนที่ดีทำให้เกิดความ ผิดพลาดด้านเอกสาร และ นำส่งเงินรายได้เข้าคลังไม่ ทันตามกำหนด <p>ผลกระทบ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัตินำส่งเงินเข้า คลังไม่เป็นไปตามระเบียบ อาจถูกหักหัวงจากหน่วย ตรวจสอบ และก่อให้เกิด ปัญหาการทุจริตประพฤค มิชอบที่เกิดผลเสียหายต่อ ทางราชการได้ 	๑๖ (สูง)	<p>กิจกรรมควบคุม :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาหารือแนว ปฏิบัติด้านการเงินจาก สำนักคลัง เพื่อปฏิบัติ ถูกต้องตามระเบียบ - ศึกษาระเบียบ/เข้ารับ การอบรมด้านการเงิน การคลัง เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงาน <p>ความเสี่ยงเหลืออยู่ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปฏิบัติงานด้าน การเงิน อุทยานการ เรียนรู้ ศรีสะเกษ (SSk Park) ไม่ใช่ ตำแหน่งทางด้าน การเงินโดยตรง อาจเกิด ปฏิบัติงานผิดพลาดได้ 	กอง ศึกษา ศาสนา และ วัฒน ธรรม	-	✓	<p>๑.ยอม รับความ เสี่ยง (ภายใต้ การ ควบคุม ที่มีอยู่)</p> <p>๒.ลด ความ เสี่ยง (ภายใต้ กิจกรรม ควบคุม)</p>	๓

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับ ผิด ชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียง พอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
๔	<p>กิจกรรม : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาองค์กร</p> <p>เป้าประสงค์ : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามระเบียบกำหนด</p> <p>ผลผลิต : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด</p> <p>ผลลัพธ์ : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด</p> <p>ตัวชี้วัด : เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่เริ่มตรวจพัสดุในวันเปิดทำการวันแรกปีงบประมาณ</p>	<p>ปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการในสังกัดขาดความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบ จึงไม่ให้ความสำคัญในการตรวจสอบพัสดุประจำปี <p>แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยภายใน 	<p>ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย (Legal Risks)</p>	<p>สาเหตุ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การส่งรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีของส่วนราชการในสังกัดจำนวน ๘ ส่วนราชการมีบางส่วนราชการส่งล่าช้าทำให้เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ทันเวลาตามระเบียบกำหนดจำนวน ๑ ครั้ง ในรอบ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒) <p>ผลกระทบ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีล่าช้ากว่าระเบียบกำหนด 	๑๖ (สูง)	<p>กิจกรรมควบคุม :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประสานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการโดยตรงด้วยวาจา - ส่งหนังสือแจ้งเตือนเมื่อใกล้ถึงเวลาที่ระเบียบกำหนด - แจ้งผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลตามลำดับชั้นทราบ <p>ความเสี่ยงเหลืออยู่ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยังมีส่วนราชการในสังกัดที่ยังไม่ให้ความสำคัญและส่งรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีล่าช้าส่งผลให้การส่งรายงาน 	สำนัก คลัง	-	✓	<p>๑.ยอมรับความเสี่ยง</p> <p>(ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่)</p> <p>๒.ลดความเสี่ยง</p> <p>(ภายใต้แผน/มาตรการ)</p>	๓

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงปีต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมินผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
				- ปีงบประมาณ ๒๕๖๑- ๒๕๖๒ รายงานการ ตรวจสอบพัสดุประจำปี ล่าช้าแต่ทันเวลาที่ระเบียบ กำหนด - เสนอรายงาน การตรวจสอบพัสดุ ประจำปีต่อผู้แต่งตั้งล่าช้า ไม่ทันตามระเบียบกำหนด อาจถูกหักท้วงจากหน่วย ตรวจสอบ และอาจ ก่อให้เกิดปัญหาการทุจริต ประพตุมิชอบที่เกิดผล เสียหายต่อทางราชการได้		ผลการตรวจสอบพัสดุ ประจำปีขององค์การ บริหารส่วนจังหวัด ศรีสะเกษไม่ทันเวลา ที่ระเบียบกำหนด					

แบบสรุปลการบริหารจัดการความเสี่ยง โครงการ/กิจกรรม
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔
สถานศึกษาในสังกัด : องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
จำนวน ๒ โครงการ ๓ กิจกรรม ตามลำดับการบริหารจัดการความเสี่ยง รายละเอียดดังนี้

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความ เสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
๑	โครงการ : การวัดผลและประเมินผล เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษา ท้องถิ่น เป้าประสงค์ : ผู้เรียนมีความรู้สู่ความ เป็นเลิศตามแนวทางการสอนคิด และ มีคุณภาพ ผลผลิต : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น ร้อยละ ๓ ผลลัพธ์ : ผลทดสอบระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) บรรลุเป้าหมาย	ปัจจัยเสี่ยง : - ผลสัมฤทธิ์จากการ ทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ กำหนดไว้ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง : - ปัจจัยภายใน - ปัจจัยภายนอก	ด้านการ ปฏิบัติ งาน (Operati on Risks)	สาเหตุ : ๑ การทดสอบระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) เป็นการ ทดสอบช่วงภาคเรียนที่ ๒ ซึ่ง มีกิจกรรมตามหลักสูตรการ เรียนการสอนมาก นักเรียนมี เวลาเตรียมตัวสอบน้อยจึงเป็น เหตุให้ผลสัมฤทธิ์การทดสอบ ไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ๒. นักเรียนส่วนใหญ่มีความ จำเป็นของครอบครัวที่ นักเรียนต้องหาเลี้ยงชีพไม่มี เวลาทบทวนบทเรียน - บุคลากรครูไม่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล Test blue print ที่สำนักทดสอบกำหนด	๒๕ (สูง)	กิจกรรมควบคุม : ๑. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล Test blue print ๒. วางแผนการพัฒนา และ การทดสอบให้ครอบคลุม มาตรฐาน และตัวชี้วัดตาม กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ๓. กำหนดกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้ ๔. พัฒนาค้างข้อสอบ มาตรฐานการศึกษา ๕. ดำเนินการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ ๖. ดำเนินการวัด ติดตาม และ ประเมินผล ๗. สรุปและรายงานผล	โรงเรียน ไตรมิตร	-	✓	๑.ยอมรับ ความเสี่ยง (ภายใต้ การ ควบคุม ที่มีอยู่) ๒.ลดความ เสี่ยง (ภายใต้ กิจกรรม ควบคุม/ แผนและ มาตรการ)	๑

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
	ตัวชี้วัด : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น			ผลกระทบ : -นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เตรียมตัวเข้าเรียนระดับอุดมศึกษารอบต่างๆ ทำให้มีเวลาในการเตรียมสอบน้อย เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบไม่บรรลุเป้าหมาย		ความเสี่ยงเหลืออยู่ : - ปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ และอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น ขอความร่วมมือนักเรียนร่วมกิจกรรมหน่วยงานภายนอก					
๒	โครงการ : อ่านคล่องเขียนคล่อง ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษา ท้องถิ่น เป้าประสงค์ : นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น ผลผลิต : โครงการอ่านคล่องเขียนคล่อง ผลลัพธ์ : นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน เขียนคล่อง ตัวชี้วัด : นักเรียนผ่านการประเมินการอ่าน เขียน ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป	ปัจจัยเสี่ยง : - นักเรียนอยู่กับปู่ย่าตายายพ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัดหรือหย่าร้างทำให้ นักเรียนขาดการกำกับดูแลในการทบทวนการเรียนหรือทำการบ้านหลังเวลาเลิกเรียน แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง : - ปัจจัยภายใน - ปัจจัยภายนอก	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	สาเหตุ : - นักเรียนไม่ทำการบ้าน ไม่อ่านหนังสือไม่ทบทวนบทเรียน ส่วนใหญ่นักเรียนจะอยู่กับปู่ย่าตายาย พ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัดหรือหย่าร้าง กันทำให้นักเรียนขาด การเอาใจใส่ดูแลและเรื่อง การอ่าน การเขียนของนักเรียน	๒๕ (สูงมาก)	กิจกรรมควบคุม : ๑. จัดทำโครงการอ่านคล่องเขียนคล่อง ๒. จัดทำคู่มือการอ่าน การเขียนพื้นฐาน ๓. ให้ความตระหนักแก่ผู้ปกครองในการดูแลนักเรียน ความเสี่ยงเหลืออยู่ : - ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมและเนื้อหาการจัดกิจกรรมยังไม่ตรงตามปัญหา	โรงเรียนบ้านเพ็ญนาม	-	√	๑.ยอมรับความเสี่ยง (ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่) ๒.ลดความเสี่ยง (ภายใต้กิจกรรมควบคุม/แผนและมาตรการ)	๑

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
				ผลกระทบ : ๑. นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนบทเรียน ๒. การจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาที่มีความเสี่ยงด้านการอ่านออกเขียนได้ ไม่ตรงกับตามระดับชั้น เนื่องจากมีข้อตรวจพบสูงมาก							
๓	กิจกรรม: การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล	ปัจจัยเสี่ยง : - บุคลากรที่ปฏิบัติงานขาดทักษะความชำนาญและความรู้เฉพาะทาง แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง : - ปัจจัยภายใน - ปัจจัยภายนอก	๑.ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks) ๒.ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Legal Risks)	สาเหตุ : - เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานการพัสดุของสถานศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎหมายอย่างชัดเจน เป็นเหตุให้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามระเบียบกำหนด และบุคลากรที่ไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ	๒๕ (สูงมาก)	กิจกรรมควบคุม : ๑. ส่งบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุเข้ารับการอบรม เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ๒. จัดให้มีการเรียนรู้งานโดยการปฏิบัติจริง และ	สถานศึกษาในสังกัด จำนวน ๓๙ แห่ง	-	✓	๑.ยอมรับความเสี่ยง (ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่)	๑

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
	<p>ผลผลิต : งานการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ</p> <p>ผลลัพธ์ : เจ้าหน้าที่การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษา ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัด : การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบกำหนด</p>			<p>หน้าที่การพัสดุมิหน้าที่จัดการเรียนการสอน และมีการปรับเปลี่ยน โยกย้ายบ่อยครั้งทำให้การปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง ขาดประสิทธิภาพ</p> <p>ผลกระทบ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุ จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทาง และระเบียบปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง อาจทำให้เกิดความผิดพลาด และถูกทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบ ภายในและภายนอก 		<p>มีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง และจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน</p> <p>ความเสี่ยงเหลืออยู่ :</p> <p>๑. สถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุบ่อยครั้ง ทำให้การปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง และขาดประสิทธิภาพซึ่งมีความสูงมากยังต้องบริหารให้สามารถยอมรับได้และเป็นความเสี่ยงที่เหลืออยู่</p> <p>๒. การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และ</p>			๒.ลด ความ เสี่ยง (ภายใต้ กิจกรรม ควบคุม/ แผนและ มาตรการ)		

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
						การพัสดุเป็นงานมี รายละเอียดค่อนข้างมาก และปฏิบัติงานโดยมี ระยะเวลากำหนด หาก เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่มี ความรู้ ความชำนาญ อาจทำให้เกิดความ ผิดพลาดได้					
๔	กิจกรรม: การจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปีและการบริหารงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษา ท้องถิ่น เป้าประสงค์: สถานศึกษามีการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผลผลิต: จัดทำแผนปฏิบัติการและ การบริหารเงิน งบประมาณ	ปัจจัยเสี่ยง: ๑. ขาดความร่วมมือ ในการร่วมทำแผนแต่ ละฝ่ายและการเขียน โครงการเข้าแผนยัง ขาดความสมบูรณ์ ของเนื้อหา กิจกรรม ๒. งบประมาณยังไม่ เหมาะสมกับกิจกรรม โครงการ	- ด้านการ ปฏิบัติ งาน (Operation Risks) - ด้าน การเงิน (Financial Risks)	สาเหตุ: <u>ปัจจัยเสี่ยงที่ ๑</u> - การดำเนินการจัดทำ แผนยังไม่ทันเวลาที่ กำหนด ขาดความร่วมมือ ของบุคลากรในการจัดทำ โครงการรวมถึงขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำ โครงการทำให้แผนและ กิจกรรมไม่สอดคล้อง	-ปัจจัย เสี่ยง ที่ ๑ ๒๐ (สูง มาก) -ปัจจัย เสี่ยง ที่ ๒ ๑๖ (สูง)	กิจกรรมควบคุม: ๑. จัดทำคำสั่ง มอบหมายงาน ๒. จัดทำแผนในการ พัฒนาบุคลากร ๓. วางแผนการดำเนิน กิจกรรมให้ชัดเจน ความเสี่ยงเหลืออยู่: ๑. บุคลากรไม่เพียงพอ ๒. เนื่องจากขาดการวาง แผนการปฏิบัติงานที่	โรงเรียน บ้านเปือย นาสูง	-	✓	๑.ยอมรับ ความ เสี่ยง (ภายใต้ การ ควบคุม ที่มีอยู่) ๒.ลด ความ เสี่ยง (ภายใต้ กิจกรรม	๒

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมินผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
	<p>ผลลัพธ์ : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารการเงินและงบประมาณบรรลุเป้าหมาย</p> <p>ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อบกพร่องจากหน่วยตรวจสอบภายใน</p>	<p>แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง :</p> <p>- ปัจจัยภายใน</p>		<p>ปัจจัยเสี่ยงที่ ๒</p> <p>- การจัดสรรงบประมาณยังไม่มีที่เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมบางโครงการงบประมาณยังไม่เพียงพอ</p> <p>- การเบิกจ่ายเงินไม่เป็นไปตามห้วงเวลาดำหนด</p> <p>ผลกระทบ :</p> <p>- เนื่องจากครูและบุคลากรมีน้อย เพราะเป็นโรงเรียนขยายโอกาส รวมถึงภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย และยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเขียนโครงการทำให้โครงการมีรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์ และงบประมาณสัมพันธ์กัน</p>		ชัดเจนจึงต้องปรับแผนปฏิบัติการโดยปรับโครงการให้มีความเหมาะสมกับงบประมาณรวมทั้งกิจกรรมที่จัดหลีกเลี่ยงความเสี่ยงโดยปรับแนวทางการดำเนินงานและควบคุมเสี่ยงที่มีอยู่หมดไป			ควบคุม/ แผนและ มาตรการ)		

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมิผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง	
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)			
๕	<p>กิจกรรม : จัดทำ ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี</p> <p>เป้าประสงค์ : โรงเรียนมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเพียงพอและมีคุณภาพ</p> <p>ผลผลิต : ครูมีสื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอ</p> <p>ผลลัพธ์ : นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>ตัวชี้วัด : ครูทุกคนมีสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา อย่างน้อย ๑ ชิ้นต่อภาคเรียน</p>	<p>ปัจจัยเสี่ยง :</p> <p>๑. งบประมาณในการจัดทำ ผลิต และซ่อมบำรุงสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาไม่เพียงพอ</p> <p>๒. ครูผลิตสื่อไม่เป็นดิจิทัลสื่อไม่ได้</p> <p>แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง :</p> <p>- ปัจจัยภายใน</p> <p>- ปัจจัยภายนอก</p>	<p>ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)</p>	<p>สาเหตุ :</p> <p>- สภาพแวดล้อมใหม่ๆ ทำให้พฤติกรรมผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน แต่ครูปรับสภาพไม่ทันต่อยุคสมัย ตามเด็กไม่ทัน ตามเทคโนโลยีไม่ทัน ทำให้กระบวนการและเทคนิคการสอนใหม่ๆ การผลิตสื่อ นวัตกรรมใช้ในการสอนล้ำสมัย ไม่สามารถดัดแปลงใช้ตามสมัยได้ ประกอบกับมีงบประมาณในการจัดทำ ผลิต ซ่อมบำรุง ไม่เพียงพอ</p>	๑๖ (สูง)	<p>กิจกรรมควบคุม :</p> <p>๑. จัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาและซ่อมบำรุง</p> <p>๒. สร้างความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อ นวัตกรรมให้กับครู</p> <p>ความเสี่ยงเหลืออยู่ :</p> <p>- การผลิตสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาในเนื้อหาวิชาที่เป็นนามธรรม เช่น คณิตศาสตร์ จะมีความยากกว่ารายวิชาที่เป็น การปฏิบัติซึ่งอาจจะเป็นผลกระทบต่อการผลิตสื่อ</p>	โรงเรียนไตรมิตร	-	✓	๑.ยอมรับความเสี่ยง (ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่)	๒.ลดความเสี่ยง (ภายใต้กิจกรรมควบคุม/แผนและมาตรการ)	๓

ที่	ยุทธศาสตร์/โครงการ/กิจกรรม/ วัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด	ปัจจัยความเสี่ยง/ แหล่งที่มาปัจจัยเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง	สาเหตุ/ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	การควบคุมที่มีอยู่/ ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (นำไปปรับปรุงต่อไป)	หน่วย งาน ที่รับผิดชอบ	ประเมินผล การควบคุม ความเสี่ยง		วิธี บริหาร จัดการ ความ เสี่ยง	ลำดับ บริหาร ความ เสี่ยง
								เพียงพอ	ไม่เพียงพอ (ต้อง ปรับปรุง)		
				ผลกระทบ : - บทบาทของครูจาก ครูผู้สอนในศตวรรษที่ ๒๑ เปลี่ยนเปลี่ยนเป็นผู้แนะนำ หรือผู้อำนวยการความสะดวก หรือผู้ร่วมวงเรียนรู้ หาก ครูไม่มีสื่อ หรือ นวัตกรรม ทางการศึกษา เทคโนโลยี ที่ทันสมัยมาใช้ใน กระบวนการเรียนรู้ นักเรียนก็จะไม่เกิดการ เรียนรู้ที่มีคุณภาพ		ที่หลากหลายประกอบ กับการให้ความรู้ สร้าง ประสบการณ์ผลดีสื่อยังมี น้อย					

รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

ส่วนราชการในสังกัด : องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

จำนวน ๔ กิจกรรม มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๕ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีบรรลุเป้าหมาย

เป้าประสงค์ : องค์กรบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์โปร่งใส ตรวจสอบได้

ผลผลิต : ปฏิบัติงานถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ผลลัพธ์ : องค์กรมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายในและภายนอก

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : หน่วยตรวจสอบภายใน

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
การตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีบรรลุเป้าหมาย	๑. สอบทานการปฏิบัติงานของส่วนราชการให้เกิดความคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้	๑. ขาดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ไม่เพียงพอกับส่วนราชการที่มีอยู่	- ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการปฏิบัติด้านงบประมาณ/การเงิน	๑. ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	√	-	๕ (สูงมาก)	๔ (สูงมาก)	๒๐ (สูงมาก)	๒
	๒. สอบทานการปฏิบัติงานของส่วนราชการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ	๒. ปัจจัยภายนอกมากกระทบกับแผนการตรวจสอบ เช่น สถานการณ์ Covid ๑๙	- ทำให้มีผลกระทบกับการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนตรวจที่วางไว้		-	√	๓ (ปานกลาง)	๓ (ปานกลาง)	๙ (ปานกลาง)	๓
	๓. เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามหลักธรรมาภิบาล	๓. ผู้ตรวจสอบขาดทักษะและความเข้าใจลึกซึ้ง	- ไม่สามารถตรวจสอบงานที่มีเทคนิคเฉพาะเช่น งานช่าง/งานวิศวกรรม	๒. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Legal Risks)	-	√	๓ (ปานกลาง)	๓ (ปานกลาง)	๙ (ปานกลาง)	๓

แบบ RM-๑

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
		๔. หน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือ	- อาจเป็นความเสี่ยงที่มีผลเสียหายต่อทางราชการ ด้านงบประมาณ/การเงิน	๓.ด้านการเงิน (Financial Risks)	-	✓	๒ (น้อย)	๔ (สูง)	๘ (ปานกลาง)	๔
		๕. หน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ	- เป็นความเสี่ยงที่มีผลทางด้านการเงินที่ไม่เป็นไปตามกฎ ระเบียบ	๔.ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Legal Risks)	✓	✓	๕ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	๒๕ (สูงมาก)	๑

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๕ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีบรรลุเป้าหมาย

เป้าประสงค์ : องค์กรบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์โปร่งใส ตรวจสอบได้

ผลผลิต : ปฏิบัติงานถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ผลลัพธ์ : องค์กรมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายในและภายนอก

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : หน่วยตรวจสอบภายใน

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
๑. ขาดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในไม่เพียงพอกับส่วนราชการที่มีอยู่	๒ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	- การตรวจสอบมีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเป็นรายไตรมาสๆละ ๒ เดือน การดำเนินการตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการประจำปีไม่บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากมีการปรับแผนการตรวจสอบบ่อยครั้ง และมีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงานของหน่วยรับตรวจ ซึ่งมีส่วนราชการ ๘ ส่วน ๑ หน่วย โรงเรียน ๓๙ แห่ง สถานขนส่ง ๒ แห่ง สนามกีฬา ๒ แห่ง และห้องสมุดประชาชน SSK PARK ๑ แห่ง ประกอบกับนโยบายของผู้บริหาร และจำนวนวันที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีจำนวนน้อย จึงมีการปรับปรุงแผนการตรวจสอบให้เพียงพอกับจำนวนบุคลากรที่มีอยู่บ่อยครั้งเป็นความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks) มีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในระดับสูง	๔ (สูงมาก)	- เนื่องจากมีจำนวนผู้ตรวจสอบภายในไม่เพียงพอกับปริมาณงานของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบให้ครอบคลุมเกิดผลกระทบต่อการตรวจสอบสูงมาก ทำให้การตรวจสอบไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เป็นความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks) อาจมีข้อสังเกตและมีข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายในและภายนอกได้สูงมาก ต้องบริหารความเสี่ยงโดยพิจารณาจากการประเมินความเสี่ยงที่มีความเสี่ยงสูงมาก มาจัดลำดับการจัดทำแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีให้เพียงพอกับจำนวนบุคลากรที่มีอยู่และบรรจุไว้ในแผนบริหารความเสี่ยงในปีต่อไป

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
๒. ปัจจัยภายนอกมากกระทบกับแผนการตรวจสอบ เช่น สถานการณ์ Covid ๑๙	๓ (ปานกลาง)	๓ (ปานกลาง)	- การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบมีการต้องหยุดชะงักไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบ เนื่องจากมีปัจจัยภายนอกมากกระทบกับแผนการตรวจสอบ เช่น สถานการณ์ Covid ๑๙ โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง สามารถควบคุมได้โดยการปรับแผนการตรวจสอบให้หลีกเลี่ยงกับผลกระทบที่มีอยู่ให้สามารถปฏิบัติงานตรวจสอบได้ตามปกติ	๓ (ปานกลาง)	- เนื่องจากมีการปรับแผนบ่อยครั้ง เพื่อให้การตรวจสอบสามารถปฏิบัติงานได้ และอาจจะไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ได้ประเมินความเสี่ยงสูงไว้ในแผนการตรวจสอบในคราวก่อน
๓. ผู้ตรวจสอบขาดทักษะและความเข้าใจลึกซึ้ง	๓ (ปานกลาง)	๓ (ปานกลาง)	- เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในยังขาดทักษะและความเข้าใจลึกซึ้งด้านการตรวจสอบในสายงานที่มีลักษณะเทคนิคเฉพาะ เช่น งานช่าง/งานด้านวิศวกรรมก่อสร้าง/วิศวกรรมยานยนต์ มีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในระดับปานกลางสามารถควบคุมได้โดยนำความเสี่ยงไปไว้ในแผนการควบคุมภายใน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมให้กับบุคลากร	๓ (ปานกลาง)	- เนื่องจากเป็นสายงานที่ใช้เทคนิคเฉพาะผู้ตรวจสอบภายในไม่สามารถจัดทำแผนการเข้าตรวจได้ ทำให้การตรวจสอบไม่ครอบคลุมได้ทุกภารกิจในสายงานเฉพาะทางเกิดผลกระทบที่จะเกิดความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง
๔. หน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือ	๔ (ปานกลาง)	๒ (น้อย)	- การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้เนื่องจากหน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นต่ำมาก เนื่องจากมีหลักเกณฑ์ให้หน่วยรับตรวจต้องดำเนินการหากไม่ดำเนินการอาจเป็นความผิดตามระเบียบ ซึ่งความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ โดยหน่วยตรวจสอบต้องแจ้งการเข้าตรวจให้หน่วยงานรับตรวจถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการตรวจสอบภายในผ่านกฎบัตร เป็นความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้	๔ (สูง)	- การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบหากหน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือเป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบสูงอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ควบคุมโดยการรายงานให้ผู้บริหารทราบและสั่งการ/แจ้งกำชับ
๕. หน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ	๑ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	- การปฏิบัติงานของหน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบมีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงสูงมาก และระดับความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงมาก สาเหตุอาจมาจากปัจจัยภายใน เช่น บุคลากรยังขาดความเข้าใจในกฎ ระเบียบ ปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบขึ้นใหม่ ทำให้เกิดความเสี่ยงสูง ต้องนำไปบรรจุในแผนความเสี่ยงเพื่อหาวิธีบริหารความเสี่ยงในโอกาสต่อไป	๕ (สูงมาก)	- ผลกระทบที่ได้รับอยู่ในระดับสูงมาก จากการที่หน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ อาจเป็นเหตุให้มีข้อสังเกต หรือข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายในและหน่วยตรวจสอบภายนอก

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๕ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีบรรลุเป้าหมาย

เป้าประสงค์ : องค์กรบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์โปร่งใส ตรวจสอบได้

ผลผลิต : ปฏิบัติงานถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ผลลัพธ์ : องค์กรมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายในและภายนอก

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : หน่วยตรวจสอบภายใน

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
๑. ขาดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในไม่เพียงพอกับส่วนราชการที่มีอยู่	๒ (สูง)	๑. จัดทำคำสั่งมอบหมายงาน ๒. นำผลการประเมินที่มีความเสี่ยงสูงมาจัดทำแผนการตรวจสอบประจำปีให้เพียงพอกับบุคลากรและจำนวนวันปฏิบัติงานที่มีอยู่ ๓. สรรหาบุคลากรให้เพียงพอตามกรอบอัตรากำลัง	-	√	- ยังมีความเสี่ยงที่เหลืออยู่เนื่องจากการจัดการความเสี่ยงยังไม่นำไปสู่การดำเนินการคือการสรรหาบุคลากรให้เพียงพอกับหน่วยรับตรวจ จึงเป็นความเสี่ยงที่ยังต้องนำไปปรับปรุงในปีถัดไป
๒. ปัจจัยภายนอกกระทบกับแผนการตรวจสอบ เช่น สถานการณ์ Covid ๑๙	๓ (ปานกลาง)	๑. ปรับปรุงแผนการตรวจสอบให้ปฏิบัติงานได้ตามปกติ ๒. หลีกเลี่ยงกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น	√	-	- เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ การควบคุมจึงต้องปรับแผนปฏิบัติการตรวจสอบให้ปฏิบัติงานได้ปกติ โดยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงการประเมินการควบคุมการจัดการที่มีอยู่หมดไป

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุม หรือการจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
๓. ผู้ตรวจสอบขาดทักษะและความเข้าใจลึกซึ้ง	๓ (ปานกลาง)	๑. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้เข้ารับการฝึกอบรม ๒. สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ที่ตรงกับสายงาน ๓. ขอคำแนะนำปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้มีความรู้ในสายงานเฉพาะทางให้เกิดความรู้ความเข้าใจ	-	✓	- หน่วยตรวจสอบภายในยังต้องมีการจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอ โดยสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ที่ตรงกับสายเฉพาะทาง และขอคำแนะนำปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีความรู้ในสายงานเฉพาะทางนำไปจัดวางไว้ในแผนบริหารความเสี่ยงต่อไป
๔. หน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือ	๔ (ปานกลาง)	๑. เผยแพร่หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐผ่านกฎบัตรให้หน่วยรับตรวจทราบ ๒. เปิดตรวจโดยแสดงถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าตรวจเพื่อเป็นการสอบทานการปฏิบัติงานให้สามารถปรับปรุงกระบวนการทำงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ๓. โน้มน้าวหน่วยรับตรวจให้ความร่วมมือกล้าเปิดเผยข้อมูลที่ยังไม่เข้าใจให้ผู้ตรวจสอบภายในได้แนะนำและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง	✓	-	- เนื่องจากเป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบสูงมากหากหน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าถึงข้อมูลอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ แต่มีโอกาสเกิดความเสี่ยงต่ำมาก เพราะก่อนการเข้าตรวจหน่วยตรวจสอบต้องทำหนังสือแจ้งหน่วยรับตรวจให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และมีการจัดการความเสี่ยงที่เพียงพอสามารถควบคุมได้ โดยรายงานผู้บริหารทราบและพิจารณาสั่งการ/ควบคุม/กำกับดูแลให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
๕. หน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ	๑ (สูงมาก)	๑.จัดทำคู่มือ หรือ Knowledge Management (KM) ให้กับหน่วยงาน ๒. การให้คำแนะนำปรึกษากับหน่วยงานรับตรวจในกลุ่มไลน์ (Line) ๓. จัดทำโครงการฝึกอบรมโครงการจัดวางระบบควบคุมภายในกรณีมีข้อตรวจพบ	-	✓	- หน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ มีระดับความเสี่ยงสูงมากและมีผลกระทบกับการปฏิบัติงานสูงมาก การจัดการที่มีอยู่ยังมีความเสี่ยงที่เหลืออยู่เนื่องจากปัจจัยภายใน เช่น บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ บ่อยครั้ง จึงเป็นความเสี่ยงที่ต้องนำไปจัดทำแผนความเสี่ยงในปีถัดไป

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๕ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีบรรลุเป้าหมาย

เป้าประสงค์ : องค์กรบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์โปร่งใส ตรวจสอบได้

ผลผลิต : ปฏิบัติงานถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ผลลัพธ์ : องค์กรมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายในและภายนอก

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : หน่วยตรวจสอบภายใน

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
๑. ขาดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในไม่เพียงพอกับส่วนราชการที่มีอยู่	๒ (สูง)	✓	-	-	๑.จัดทำคำสั่งมอบหมายงาน ๒.นำผลการประเมินที่มีความเสี่ยงสูงมาจัด ทำแผนการตรวจสอบประจำปีให้เพียงพอ กับบุคลากรและจำนวนวันปฏิบัติงานที่มีอยู่ ๓.สรรหาบุคลากรให้เพียงพอตามกรอบอัตรากำลัง	- บริหารความเสี่ยงที่ยังมีอยู่อย่างเร่งด่วน	- สรรหาบุคลากรที่ขาด มาบรรจุแต่งตั้งให้ เพียง พอ กับ ปริมาณงานของส่วนราชการที่มีอยู่	- การปฏิบัติงานตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการประจำปีบรรลุเป้าหมายที่วางไว้	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ ๑.นางชลกนก พันธุ์โอสถ ๒.น.ส.วิชานันท์ จิตติวิรุฬห์ ๓.นางสาววิณี จันทร์หา ๔.น.ส.ปฐมมาวดี สุมา	- ทน.ตรวจสอบ - นวช.ตรวจสอบฯ - นวช.ตรวจสอบฯ - จพง.ธุรการ ปก.

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
๒. ปัจจัยภายนอกมากกระทบกับแผนการตรวจสอบ เช่น สถานการณ์ Covid ๑๙	๓ (ปานกลาง)	-	✓	-	๑.ปรับปรุงแผนการตรวจสอบให้ปฏิบัติงานได้ตามปกติ ๒.หลีกเลี่ยงกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น	- หลีกเลี่ยงความเสี่ยง	- ไม่มี -	- การปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการสามารถปฏิบัติงานได้ตามปกติ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ ๑.นางชลกนก พันธุ์โอสถ ๒.น.ส.วชิรพันธ์ จิตติวิรุฬห์ ๓.นางสาววิณี จันทร์หา ๔.น.ส.ปฐมมาวดี สุมา	- ทน.ตรวจสอบ - นวช.ตรวจสอบฯ - นวช.ตรวจสอบฯ - จพง.ธุรการ ปก.
๓. ผู้ตรวจสอบขาดทักษะและความเข้าใจลึกซึ้ง	๓ (ปานกลาง)	✓	-	-	๑.จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้เข้ารับการฝึกอบรม ๒.สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ที่ตรงกับสายงาน ๓. ขอคำแนะนำปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้มีความรู้ในสายงานเฉพาะทางให้เกิดความรู้ความเข้าใจ	- จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	- สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ที่ตรงกับสายงาน	- ผู้ตรวจสอบภายในมีทักษะและความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ ๑.นางชลกนก พันธุ์โอสถ ๒.น.ส.วชิรพันธ์ จิตติวิรุฬห์ ๓.นางสาววิณี จันทร์หา ๔.น.ส.ปฐมมาวดี สุมา	- ทน.ตรวจสอบ - นวช.ตรวจสอบฯ - นวช.ตรวจสอบฯ - จพง.ธุรการ ปก.

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง (RM)	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
๔. หน่วยรับตรวจไม่ให้ความร่วมมือ	๔ (ปานกลาง)	-	-	✓	๑. เผยแพร่หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยการตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐผ่านกฎบัตรให้หน่วยรับตรวจทราบ ๒. เปิดตรวจโดยแสดงถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าตรวจเพื่อเป็นการสอบทานการปฏิบัติงานให้สามารถปรับปรุงกระบวนการทำงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ๓. โน้มน้าวหน่วยรับตรวจให้ความร่วมมือกล้าเปิดเผยข้อมูลที่ยังไม่เข้าใจให้ผู้ตรวจสอบภายในได้แนะนำและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง	- ถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้บริหารสั่งการ/ควบคุม/กำกับดูแล	- ไม่มี -	- หน่วยรับตรวจให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจสอบของผู้ตรวจสอบภายใน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ ๑.นางชลกนก พันธุ์โอสถ ๒.น.ส.วัชชนันท์ จิตติวิรุฬห์ ๓.นางสาววินิ จันทร์หา ๔.น.ส.ปฐมมาวดี สุมา	- ทน.ตรวจสอบ - นวช.ตรวจสอบฯ - นวช.ตรวจสอบฯ - จพง.ธุรการ ปก.
๕. หน่วยรับตรวจยังมีการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบ	๑ (สูงมาก)	-	-	✓	๑. จัดทำคู่มือ หรือจัดทำ (KM) กับหน่วยรับตรวจ ๒. การให้คำแนะนำปรึกษาในกลุ่มไลน์ (Line) ๓. จัดทำโครงการฝึกอบรมกรณีมีข้อตรวจพบให้กับหน่วยรับตรวจ	- จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	๑. จัดทำคู่มือ หรือจัดทำ (KM) กับหน่วยรับตรวจ ๒. การให้คำแนะนำปรึกษาในกลุ่มไลน์ ๓. จัดทำโครงการฝึกอบรมกรณีมีข้อตรวจพบให้กับหน่วยรับตรวจอย่างต่อเนื่อง	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ ๑.นางชลกนก พันธุ์โอสถ ๒.น.ส.วัชชนันท์ จิตติวิรุฬห์ ๓.นางสาววินิ จันทร์หา ๔.น.ส.ปฐมมาวดี สุมา	- ทน.ตรวจสอบ - นวช.ตรวจสอบฯ - นวช.ตรวจสอบฯ - จพง.ธุรการ ปก.	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

กิจกรรม : การตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการตรวจสอบประจำปีบรรลุเป้าหมาย

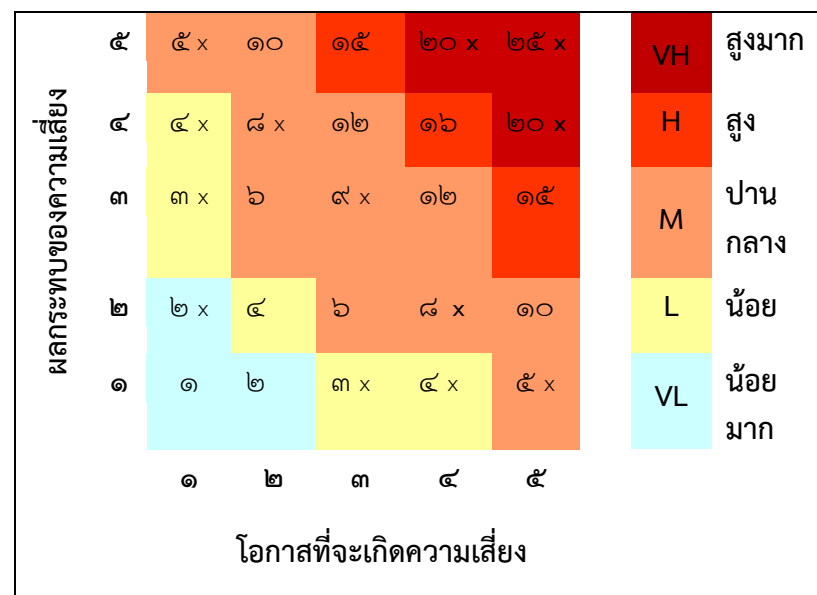
ผู้รับผิดชอบ : หน่วยตรวจสอบภายใน องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แต่ยังคงต้องควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

**โครงการ/กิจกรรม : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ (ค่าธรรมเนียม ค่าปรับหนังสือล่าช้า
 ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าหนังสือหาย)**

เป้าประสงค์ : อุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษจัดเก็บรายได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผลผลิต : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ

ผลลัพธ์ : การจัดเก็บรายได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อกำหนด และบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ผลสำเร็จการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนำเงินส่งคลังได้ทันตามกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : กองการศึกษาฯ และวัฒนธรรม

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ (ค่าปรับหนังสือล่าช้า ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าปรับหนังสือหาย และค่าดำเนินการ)	- เพื่อนำส่งเงินรายได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๑. ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้าน การเงิน ๒. ไม่สามารถนำส่งเงินรายได้เข้าคลังได้ทันตามกำหนด	- การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชีไม่เป็นไปตามระเบียบ ข้อกำหนด	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	√	√	๔ (สูง)	๔ (สูง)	๑๖ (สูง)	๑ (สูง)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ (ค่าธรรมเนียม ค่าปรับหนังสือล่าช้า
 ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าหนังสือหาย)

เป้าประสงค์ : อุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษจัดเก็บรายได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผลผลิต : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ

ผลลัพธ์ : การจัดเก็บรายได้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบข้อกำหนด และบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ผลสำเร็จการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติถูกต้อง เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนำเงินส่งคลังได้ทันตามกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : กองการศึกษาฯ และวัฒนธรรม

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
๑. ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการเงิน ๒. ไม่สามารถนำส่งเงินรายได้เข้าคลังได้ทันตามกำหนด	๑ (สูง)	๔ (สูง)	- ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎ/ระเบียบ ด้านการเงิน ขาดระบบและขั้นตอนในการดำเนินงานที่ดี ทำให้นำส่งเงินรายได้เข้าคลังไม่ทันตามกำหนด	๔ (สูง)	- เนื่องจากผู้ปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจ ในงานที่รับผิดชอบ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ขาดการบริหารจัดการ - มีความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการและความเสี่ยงด้านการเงิน

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ (ค่าธรรมเนียม ค่าปรับหนังสือล่าช้า
 ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าหนังสือหาย)

เป้าประสงค์ : อุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษจัดเก็บรายได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผลผลิต : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ

ผลลัพธ์ : การจัดเก็บรายได้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบข้อกำหนด และบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ผลสำเร็จการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติถูกต้อง เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนำเงินส่งคลังได้ทันตามกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : กองการศึกษาฯ และวัฒนธรรม

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือ การจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
๑. ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ด้านการเงิน ๒. ไม่สามารถนำส่งเงินรายได้ เข้าคลังได้ทันตามกำหนด	๑ (สูง)	- ปรึกษาการทำงานและแนวปฏิบัติด้านการเงินจากสำนักงานคลัง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านการเงินมากขึ้น - ศึกษา/เข้ารับการอบรม ระเบียบการเงินการคลัง เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงาน	-	✓	- ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน ไม่ใช่ตำแหน่งทางด้านการเงิน โดยตรงจึงไม่เข้าใจกฎ ระเบียบ จึงเป็นความเสี่ยงสูงมากต้อง บริหารให้สามารถยอมรับได้และยังเป็นความเสี่ยงที่เหลืออยู่

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ (ค่าธรรมเนียม ค่าปรับหนังสือล่าช้า
 ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าหนังสือหาย)

เป้าประสงค์ : อุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษจัดเก็บรายได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ผลผลิต : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ

ผลลัพธ์ : การจัดเก็บรายได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อกำหนด และบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ผลสำเร็จการจัดเก็บรายได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนำเงินส่งคลังได้ทันตามกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : กองการศึกษาฯ และวัฒนธรรม

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
๑. ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการเงิน ๒. ไม่สามารถนำส่งเงินรายได้เข้าคลังได้ทันตามกำหนด	๑ (สูง)	√	-	-	- จัดการฝึกอบรมให้กับบุคลากร - ขอคำปรึกษาแนวปฏิบัติสำนักการคลัง - จัดให้มีบุคลากรรับผิดชอบด้านทางการเงินโดยเฉพาะ	- บริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้อย่างเร่งด่วน	- ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินไม่ใช่ตำแหน่งทางด้านการเงินโดยตรงจึงไม่มีความเข้าใจในด้านการเงินเป็นความเสี่ยงสูงมากต้องแก้ไขให้สามารถยอมรับได้และยังเป็นความเสี่ยงที่เหลืออยู่ - การบริการให้ความแนะนำปรึกษาแก่ผู้ปฏิบัติ	- ลดข้อตรวจพบจากหน่วยตรวจสอบภายนอก	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ต.ค.๖๒-๓๐ ก.ย.๖ - นางสาวกัญญมิตา อิมรัตน์	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

กิจกรรม : การจัดเก็บรายได้ของอุทยานการเรียนรู้ศรีสะเกษ (SSk Park) อบจ.ศรีสะเกษ

ค่าธรรมเนียม ค่าปรับหนังสือล่าช้า ค่าสมัครสมาชิก ค่าต่ออายุสมาชิก ค่าหนังสือหาย)

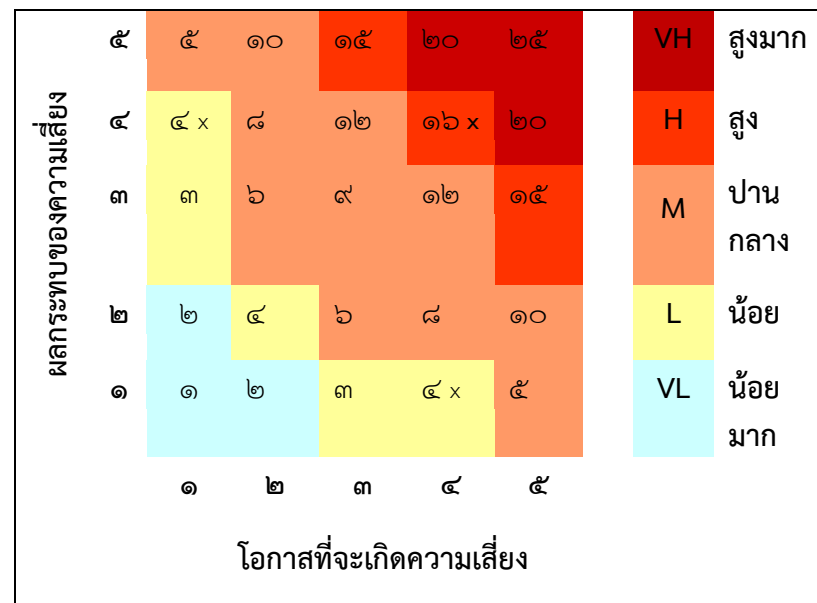
ผู้รับผิดชอบ : กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงต้องควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๑ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เป้าประสงค์ : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ผลผลิต : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ผลลัพธ์ : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ตัวชี้วัด : เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่เริ่มตรวจพัสดุในวันเปิดทำการวันแรกปีงบประมาณ

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สำนักคลัง

กระบวนการปฏิบัติงาน/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มา ความเสี่ยง เกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับ ความ เสี่ยง	ลำดับ ความ เสี่ยง
การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	- เพื่อตรวจสอบการรับจ่ายพัสดุในงวด ๑ ปีที่ผ่านมาว่าถูกต้องหรือไม่ และตรวจนับพัสดุประเภทที่คงเหลืออยู่เพียงสิ้นงวดนั้นว่ามีอยู่ตรงตามบัญชีหรือไม่ มีพัสดุใด ซ้ำรูด เสื่อมคุณภาพ หรือสูญไปเพราะเหตุใด หรือพัสดุใดไม่จำเป็นต้องใช้ในหน่วยงานต่อไป	- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการในสังกัดขาดความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบ จึงไม่ให้ความสำคัญในการตรวจสอบพัสดุประจำปี	- เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งล่าช้า ไม่ทันตามระเบียบกำหนดภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันเริ่มตรวจพัสดุในวันเปิดทำการแรกของปีงบประมาณ	ด้านการปฏิบัติ ตาม กฎระเบียบ (Compliance Risks)	-	✓	๔ (สูง)	๔ (สูง)	๑๖ (สูง)	๑ (สูง)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๑ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เป้าประสงค์ : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ผลผลิต : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ผลลัพธ์ : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ตัวชี้วัด : เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่เริ่มตรวจพัสดุในวันเปิดทำการวันแรกปีงบประมาณ

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สำนักคลัง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
-เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการในสังกัดขาดความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบ จึงไม่ให้ความสำคัญในการตรวจสอบพัสดุประจำปี	๑ (สูง)	๔ (สูง)	- การส่งรายงานตรวจสอบพัสดุประจำปีของส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๘ ส่วนราชการ มีบางส่วนราชการที่ส่งล่าช้า ทำให้เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษไม่ทันเวลาตามระเบียบกำหนด จำนวน ๑ ครั้งในรอบ ๓ ปี (๒๕๖๐-๒๕๖๒)	๔ (สูง)	- ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ รายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีล่าช้ากว่าระเบียบกำหนด - ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๒ รายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีล่าช้าแต่ทันเวลาที่กำหนด

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๑ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เป้าประสงค์ : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ผลผลิต : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ผลลัพธ์ : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ตัวชี้วัด : เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่เริ่มตรวจพัสดุในวันเปิดทำการวันแรกปีงบประมาณ

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สำนักคลัง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการในสังกัดฯ ขาดความรู้ด้านกฎหมาย และระเบียบ จึงไม่ให้ความสำคัญในการตรวจสอบพัสดุประจำปี	๑ (สูง)	- ประสานกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการ โดยตรงด้วยวาจา - ส่งหนังสือแจ้งเตือนเมื่อใกล้ถึงเวลาที่ระเบียบกำหนด - แจ้งผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลตามลำดับชั้นรับทราบ	-	✓	- ยังมีส่วนราชการในสังกัดฯ ที่ยังไม่ให้ความสำคัญและส่งรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีล่าช้า ส่งผลให้การส่งรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษไม่ทันเวลาที่ระเบียบกำหนด

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๑ การพัฒนาองค์กร

โครงการ/กิจกรรม : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เป้าประสงค์ : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ผลผลิต : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ผลลัพธ์ : รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีถูกต้อง ครบถ้วน ตามระเบียบกำหนด

ตัวชี้วัด : เสนอรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีต่อผู้แต่งตั้งภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่เริ่มตรวจพัสดุในวันเปิดทำการวันแรกปีงบประมาณ

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สำนักคลัง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการในสังกัดฯ ขาดความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบ จึงไม่ให้ความสำคัญในการตรวจสอบพัสดุประจำปี	๑ (สูง)	√	-	-	- ประสานกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของส่วนราชการโดยตรงด้วยวาจา - ส่งหนังสือแจ้งเตือนเมื่อใกล้ถึงเวลาที่ระเบียบกำหนด - แจ้งผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลตามลำดับชั้นรับทราบ	√	- กำหนดวันเดือนปีส่งรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปี ให้ฝ่ายทะเบียนพัสดุและทรัพย์สินให้ชัดเจน	- ได้รับรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีจากส่วนราชการตามกำหนด	๑ ต.ค.-๖๓ - ๑๓ พ.ย.๒๕๖๓ ๑.นางรัตนภรณ์ ชัยชาญ หน.ฝ่ายทะเบียนพัสดุและทรัพย์สิน ๒.เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

กิจกรรม : การตรวจสอบพัสดุประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

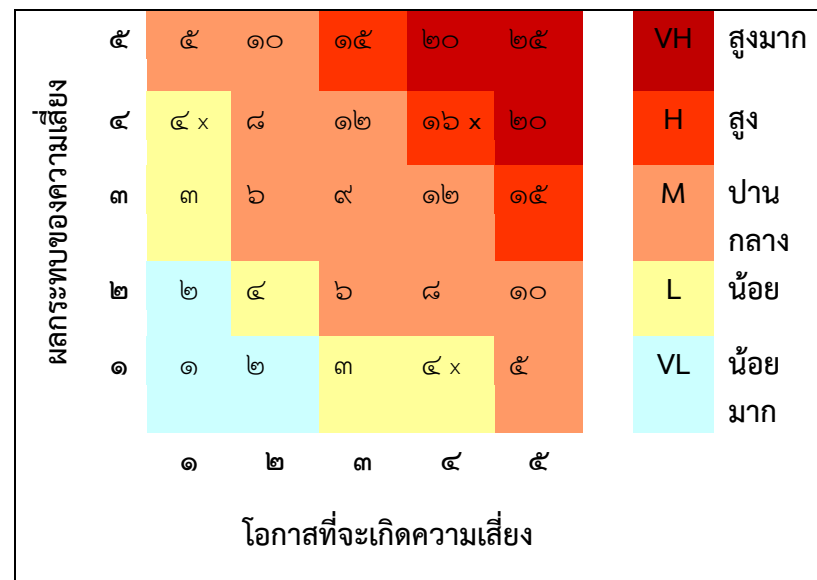
ผู้รับผิดชอบ : สำนักคลัง

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงต้องควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

สถานศึกษาในสังกัด : องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
จำนวน ๒ โครงการ ๓ กิจกรรม มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : วัดผลประเมินผลเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

เป้าประสงค์ : ผู้เรียนมีคุณภาพ

ผลผลิต : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ ๓

ผลลัพธ์ : ผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
วัดผลประเมินผลเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)	- เพื่อยกผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	- ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	๑. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องตามมาตรฐานและตัวชี้วัดกำหนด ๒. ครูมีทักษะในการจัดการเรียนการสอน การคิดวิเคราะห์ไม่เพียงพอ	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	✓	✓	๕ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	๒๕ (สูงมาก)	๑ (สูงมาก)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : วัตถุประสงค์เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET)

เป้าประสงค์ : ผู้เรียนมีคุณภาพ

ผลผลิต : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ ๓

ผลลัพธ์ : ผลทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
- ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	๑ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	- การทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นการสอบวัดความรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งทำการทดสอบ ๑ ครั้งห้วงปลายปีการศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ ไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด - ผลสัมฤทธิ์การทดสอบ (O-NET) จากเหตุปัจจัยภายนอก เช่น สภาพจำเป็นของครอบครัวที่นักเรียนต้องหาเลี้ยงชีพ และปัจจัย เนื่องจากมีบุคลากรไม่ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล Test blue print ที่สำนักทดสอบ กำหนดไม่วางแผนการพัฒนาการสอน การดำเนินกิจกรรม การเรียนรู้ไม่สอดคล้อง	๕ (สูงมาก)	- เนื่องจากในภาคเรียนที่ ๒ มีกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรมาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาครอบต่างๆ ทำให้มีเวลาในการเตรียมสอบน้อย เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบไม่บรรลุเป้าหมาย

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : วัตถุประสงค์เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET)

เป้าประสงค์ : ผู้เรียนมีคุณภาพ

ผลผลิต : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ ๓

ผลลัพธ์ : ผลทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือ การจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
- ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	๑ (สูงมาก)	๑. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล Test blue print ๒. วางแผนการพัฒนา และการทดสอบให้ครอบคลุมมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ๓. กำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ๔. พัฒนาค้างข้อสอบ มาตรฐานการศึกษา ๕. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ๖. ดำเนินการวัด ติดตาม และประเมินผล ๗. สรุปและรายงานผล	-	√	- ความเสี่ยงด้านปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ และอาจมีผลกระทบต่อการทำงานด้านตรวจสอบไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ เช่น การขอความร่วมมือ การเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของหน่วยงานภายนอก

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : วัดผลประเมินผลเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET)

เป้าประสงค์ : ผู้เรียนมีคุณภาพ

ผลผลิต : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ ๓

ผลลัพธ์ : ผลทดสอบระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : นักเรียน ม.๓ และ ม.๖ มีผลการทดสอบระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
- ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ม.๓ และ ม.๖ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	๑ (สูงมาก)	√	-	-	๑. นิเทศการสอน ๒. สร้างเครือข่ายทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกสังกัด	๑. หลีกเลี่ยงความเสี่ยง ๒. จัดวางระบบควบคุมภายใน	- ความเสี่ยงด้านปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถเข้าควบคุมได้ และอาจมีผลกระทบต่อการทำงานด้านการตรวจสอบปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การขอความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของหน่วยงานภายนอก	- ผลการทดสอบ (O-NET) บรรลุตามเป้าหมาย	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ - นางจันทร์จิรา ปิ่นทอง	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ตามโครงการ: วัตถุประสงค์เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)

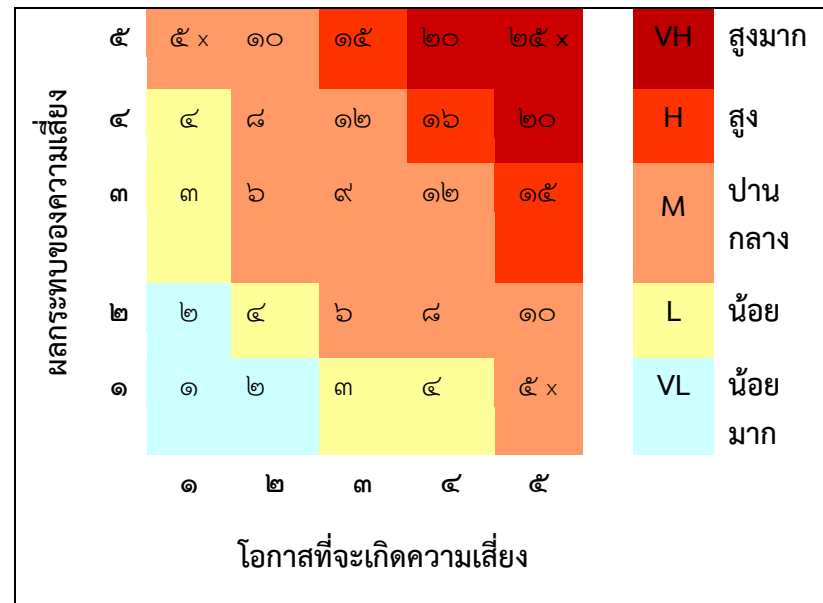
ผู้รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : อ่านคล่องเขียนคล่อง

เป้าประสงค์ : นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลผลิต : โครงการอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลลัพธ์ : นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน เขียนคล่อง

ตัวชี้วัด : นักเรียนผ่านการประเมินการอ่าน เขียน ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเพียนาม

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
โครงการอ่านคล่องเขียนคล่อง	- เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านเพียนาม ระดับชั้น ป.๑ - ป.๖	- นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนบทเรียน	-	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	√	√	๕ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	๒๕ (สูงมาก)	๑ (สูงมาก)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : อ่านคล่องเขียนคล่อง

เป้าประสงค์ : นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลผลิต : โครงการอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลลัพธ์ : นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน เขียนคล่อง

ตัวชี้วัด : นักเรียนผ่านการประเมินการอ่าน เขียน ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเพียนาม

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความ เสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ ได้รับ	คำอธิบาย
- นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนบทเรียน	๑ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	- จากการสอบถามผู้ปกครองนักเรียน และการตรวจงานของนักเรียนพบว่านักเรียนไม่ทำการบ้าน ไม่อ่านหนังสือทบทวนบทเรียน รวมถึงไปถึงนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่กับปู่ย่าตายาย พ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัดหรือหย่าร้างกัน ทำให้นักเรียนขาดการเอาใจใส่ดูแลเรื่องการอ่านการเขียนของนักเรียน	๕ (สูงมาก)	- เนื่องจากนักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนบทเรียน อีกทั้งผู้ปกครองไม่เคร่งครัดกับนักเรียนเรื่องการอ่าน การเขียน ทบทวนบทเรียน ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่สูงมาก

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : อ่านคล่องเขียนคล่อง

เป้าประสงค์ : นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลผลิต : โครงการอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลลัพธ์ : นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน เขียนคล่อง

ตัวชี้วัด : นักเรียนผ่านการประเมินการอ่าน เขียน ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเพียนาม

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
- นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนบทเรียน	๑ (สูงมาก)	- จัดทำโครงการอ่านคล่องเขียนคล่อง - มีการจัดทำคู่มือการอ่าน การเขียนพื้นฐาน - ให้ความตระหนักแก่ผู้ปกครองในการดูแลนักเรียน	-	√	- ระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมและเนื้อหาการจัดกิจกรรมยังไม่ตรงตามปัญหา

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : อ่านคล่องเขียนคล่อง

เป้าประสงค์ : นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลผลิต : โครงการอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น

ผลลัพธ์ : นักเรียนมีทักษะด้านการอ่าน เขียนคล่อง

ตัวชี้วัด : นักเรียนผ่านการประเมินการอ่าน เขียน ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเพียนาม

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
- นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนบทเรียน	๑ (สูงมาก)	√	-	-	๑. จัดทำโครงการอ่านคล่องเขียนคล่อง ๒. มีการจัดทำคู่มือการอ่าน การเขียนพื้นฐาน ๓. ให้ความตระหนักแก่ผู้ปกครองในการดูแลนักเรียน	- จัดทำโครงการอ่านคล่องเขียนคล่องอย่างเร่งด่วน	๑. จัดทำโครงการฝึกอบรมให้แก่ผู้ปฏิบัติ ๒. การบริการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ปฏิบัติ ๓. จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงาน	- นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามระดับชั้น	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ - นางชญานันท์ อภิชาติเสนีย์	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

โครงการ : **อ่านคล่องเขียนคล่อง**

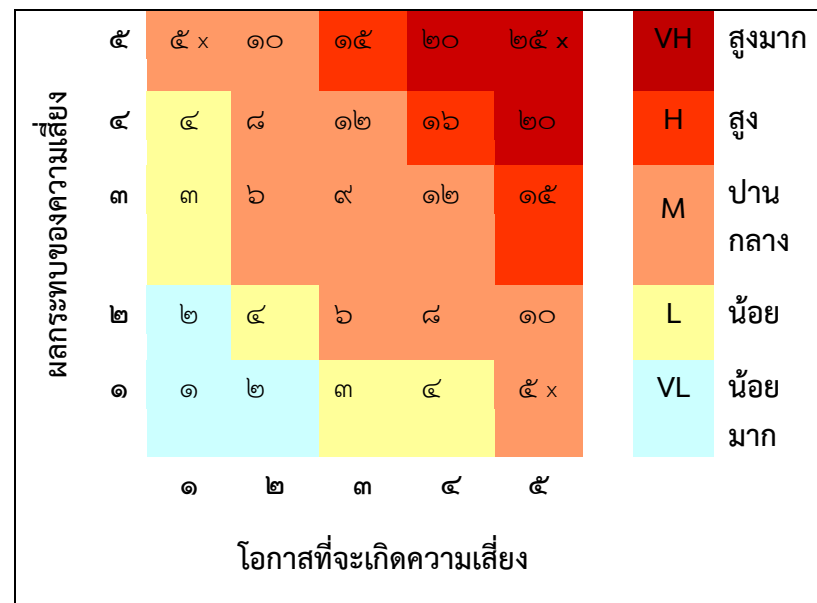
ผู้รับผิดชอบ : **โรงเรียนบ้านเพ็ญนาม สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ**

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ : เจ้าหน้าที่การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด	- เพื่อให้การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชี ของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ	- บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ขาดทักษะ ความชำนาญและความรู้เฉพาะทาง	- การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชีไม่เป็นไปตามระเบียบ ข้อกำหนด	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	✓	✓	๕ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	๒๕ (สูงมาก)	๑ (สูงมาก)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ : เจ้าหน้าที่การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
- บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ขาดทักษะ ความชำนาญและความรู้เฉพาะทาง	๑ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	- การปฏิบัติงานการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัดขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากบุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรที่ได้รับมอบให้ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่ได้มีหน้าที่โดยในสายงานการพัสดุ อีกทั้งมีการปรับเปลี่ยนบุคลากรในการปฏิบัติงานค่อนข้างบ่อย เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ	๕ (สูงมาก)	- เนื่องจากการปฏิบัติงานที่ขาดประสิทธิภาพสาเหตุเกิดจากปัจจัยภายในที่บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะความชำนาญและความรู้เฉพาะทาง และสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ระเบียบ ข้อกำหนด มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย จึงเกิดเป็นความเสี่ยงในการดำเนินงาน

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ : เจ้าหน้าที่การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุม หรือ การจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
- บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ขาดทักษะ ความชำนาญและความรู้เฉพาะทาง	๑ (สูง)	๑. ส่งบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่การเงิน การบัญชีเข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ๒. จัดให้มีการเรียนรู้งานโดยการปฏิบัติจริง	-	√	- สถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชีบ่อยครั้ง เนื่องจากโยกย้ายและแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ใหม่ที่ไม่พื้นฐานความรู้ด้านการเงิน การบัญชี เป็นความเสี่ยงสูงมากต้องบริหารให้สามารถยอมรับได้ และเป็นความเสี่ยงที่เหลืออยู่

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ : เจ้าหน้าที่การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : การปฏิบัติงานการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบกำหนด

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลื่ออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
- บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ขาดทักษะ ความชำนาญและความรู้เฉพาะทาง	๑ (สูง)	√	-	-	- จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในภาพรวมให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	- บริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาให้สามารถยอมรับได้อย่างเร่งด่วน	- สถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินการบัญชีบ่อยครั้ง เนื่องจากโยกย้ายและแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ใหม่ที่ไม่มีความรู้ด้านการเงิน การบัญชี เป็นความเสี่ยงมากต้องบริหารให้สามารถยอมรับได้ และเป็นความเสี่ยงที่เหลื่ออยู่ โดยจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในภาพรวมให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	- ผลการปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชีของสถานศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓-๓๐ ก.ย.๖๔ - บุคลากรปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

กิจกรรม : การปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถานศึกษาในสังกัด

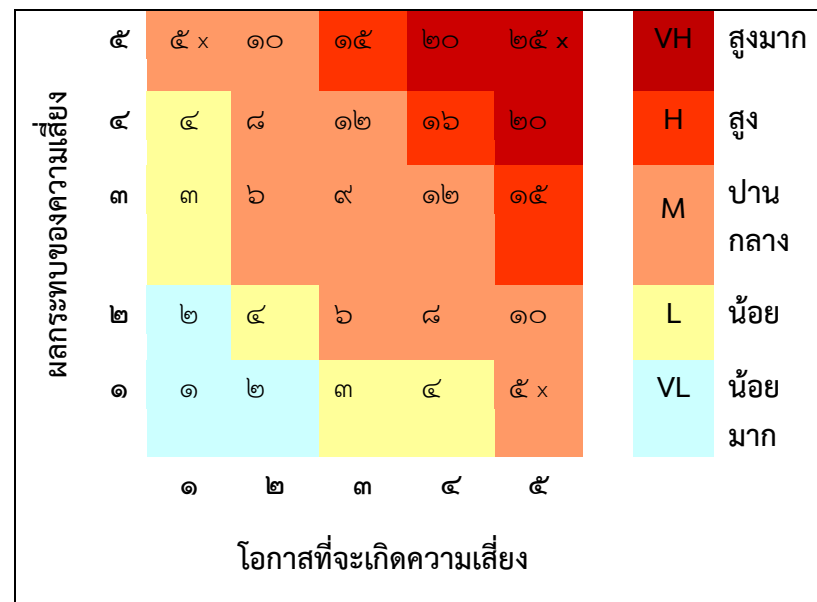
ผู้รับผิดชอบ : สถานศึกษาในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : จัดทำแผนปฏิบัติการและการบริหารเงิน งบประมาณ

ผลลัพธ์ : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารการเงินและงบประมาณบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายใน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤตินิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี และการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ	- เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณโครงการเป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี - เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินมีความถูกต้องเป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่าย	๑. ขาดความร่วมมือในการร่วมจัดทำแผนในแต่ละฝ่าย และการเขียนโครงการเข้าแผนยังขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหากิจกรรม	- การจัดทำแผนไม่ครอบคลุม และการใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	√	-	๕ (สูงมาก)	๔ (สูง)	๒๐ (สูงมาก)	๑ (สูงมาก)
		๒. งบประมาณยังไม่เหมาะสมกับกิจกรรมตามโครงการ	- การเบิกจ่ายเงินไม่เป็นไปตามห้วงเวลาดำหนด	ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risks)	√	-	๔ (สูง)	๔ (สูง)	๑๖ (สูง)	๒ (สูง)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : จัดทำแผนปฏิบัติการและการบริหารเงิน งบประมาณ

ผลลัพธ์ : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารการเงินและงบประมาณบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายใน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
๑. ขาดความร่วมมือในการร่วมจัดทำแผนในแต่ละฝ่าย และการเขียนโครงการเข้าแผนยังขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหากิจกรรม	๑ (สูงมาก)	๕ (สูงมาก)	- การดำเนินการจัดทำแผนยังไม่ทันเวลาที่กำหนด ขาดความร่วมมือของบุคลากรในการจัดทำโครงการ รวมถึงขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ ทำให้แผนและกิจกรรมไม่สอดคล้อง	๔ (สูง)	- เนื่องจากครูและบุคลากรมีน้อย เพราะเป็นโรงเรียนขยายโอกาส รวมถึงภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย และยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเขียนโครงการ ทำให้โครงการไม่ค่อยละเอียดและไม่มี ความสมบูรณ์
๒. งบประมาณยังไม่เหมาะสมกับกิจกรรมตามโครงการ	๒ (สูง)	๔ (สูง)	- การจัดสรรงบประมาณยังไม่มี ความเหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมบางโครงการ งบประมาณยังไม่เพียงพอ	๔ (สูง)	- การจัดสรรงบประมาณในโครงการบางโครงการยังไม่เพียงพอ

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : จัดทำแผนปฏิบัติการและการบริหารเงิน งบประมาณ

ผลลัพธ์ : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารการเงินและงบประมาณบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายใน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
๑. ขาดความร่วมมือในการร่วมจัดทำแผนในแต่ละฝ่าย และการเขียนโครงการเข้าแผนยังขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหากิจกรรม	๑ (สูงมาก)	๑. จัดทำคำสั่งมอบหมายงาน ๒. จัดทำแผนในการพัฒนาบุคลากร	-	√	- ยังมีความเสี่ยงที่เหลืออยู่เนื่องจากการจัดการความเสี่ยงยังไม่นำไปสู่การดำเนินการคือการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอและยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำโครงการและการขออนุมัติงบประมาณ จึงเป็นความเสี่ยงที่ยังต้องนำไปปรับปรุงในปีถัดไป
๒. งบประมาณยังไม่เหมาะสมกับกิจกรรมตามโครงการ	๒ (สูง)	- วางแผนการดำเนินกิจกรรมให้ชัดเจน	-	√	- เนื่องจากขาดการวางแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน จึงต้องปรับแผนปฏิบัติการการตรวจสอบให้แต่ละโครงการมีความเหมาะสมกับงบประมาณ รวมทั้งกิจกรรมที่จัด โดยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงการประเมินการควบคุมการจัดการที่มีอยู่ให้หมดไป

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ : สถานศึกษามีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ผลผลิต : จัดทำแผนปฏิบัติการและการบริหารเงิน งบประมาณ

ผลลัพธ์ : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารการเงินและงบประมาณบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด : ไม่มีข้อสังเกต ลดข้อทักท้วงจากหน่วยตรวจสอบภายใน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ใน ปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
๑. ขาดความร่วมมือในการร่วมจัดทำแผนในแต่ละฝ่าย และการเขียนโครงการเข้าแผนยังขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหากิจกรรม	๑ (สูงมาก)	✓	-	-	๑. จัดทำคำสั่งมอบหมายงาน ๒. จัดทำแผนในการพัฒนาบุคลากร	- บริหารความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างเร่งด่วน	- วางตัวบุคลากรและร่วมวางแผนการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์	- การปฏิบัติงานตรวจสอบตามแผนปฏิบัติการประจำปีบรรลุเป้าหมายที่วางไว้	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓ - ๓๐ ก.ย.๖๔ ๑. นางสุภาพร เกิดมงคล ๒. นายพงษ์ดนัย พวงยอด ๓. นางดาวรุณี สงค์จันทร์ ๔. น.ส.พันธิตา วนันโท	
๒. งบประมาณยังไม่เหมาะสมกับกิจกรรมตามโครงการ	๒ (สูง)	✓	-	-	- วางแผนการดำเนินกิจกรรมให้ชัดเจน		- ตรวจสอบความถูกต้องของโครงการและกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับงบประมาณ	- สามารถดำเนินงานตามโครงการได้อย่างถูกต้อง		

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

กิจกรรม : การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ

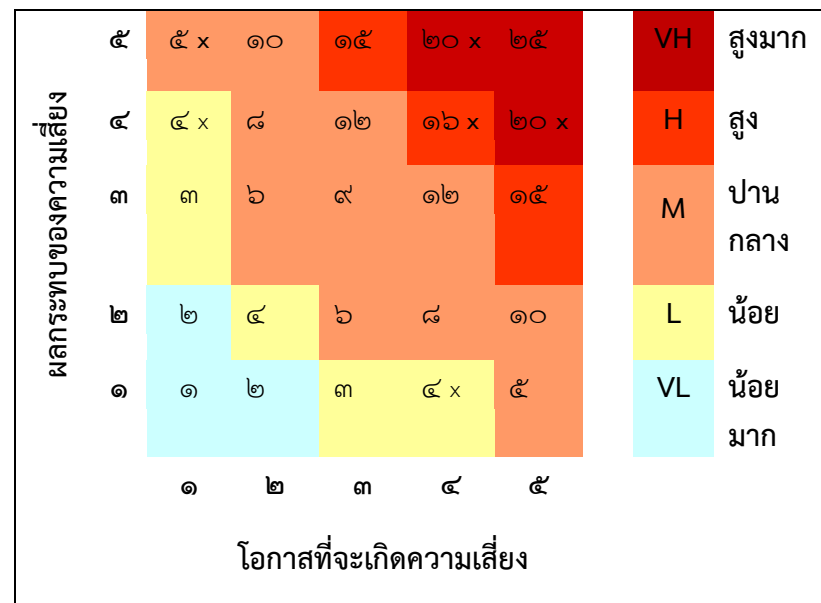
ผู้รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : จัดทำ ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ : โรงเรียนมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเพียงพอและมีคุณภาพ

ผลผลิต : ครูมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอ

ผลลัพธ์ : นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

ตัวชี้วัด : ครูทุกคนมีสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา อย่างน้อย ๑ ชิ้นต่อภาคเรียน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร

กระบวนการปฏิบัติงาน/กิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกระบวนการปฏิบัติงาน	ระบุความเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ประเภทความเสี่ยง	แหล่งที่มาความเสี่ยงเกิดจากปัจจัย		การวิเคราะห์ความเสี่ยง			
					ภายใน	ภายนอก	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
จัดทำ ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี	- เพื่อให้ครูมีสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยีแต่ละรายวิชาอย่างน้อย ๑ ชิ้น ต่อภาคเรียน	๑. งบประมาณในการจัดทำ ผลิตและซ่อมบำรุงสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒. ครูผลิตสื่อไม่เป็น ดัดแปลงสื่อไม่ได้	- ครูใช้สื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีไม่เหมาะสมกับวัย ช่วงอายุ ระดับชั้นของผู้เรียน	ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risks)	√	√	๔ (สูง)	๔ (สูง)	๑๖ (สูง)	๑ (สูง)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : จัดหา ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ : โรงเรียนมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเพียงพอและมีคุณภาพ

ผลผลิต : ครูมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอ

ผลลัพธ์ : นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

ตัวชี้วัด : ครูทุกคนมีสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา อย่างน้อย ๑ ชิ้นต่อภาคเรียน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ได้รับ	คำอธิบาย
๑. งบประมาณในการจัดหา ผลิตและซ่อมบำรุงสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒. ครูผลิตสื่อไม่เป็น ดัดแปลงสื่อไม่ได้	๑ (สูง)	๔ (สูง)	- สภาพแวดล้อมใหม่ๆ ทำให้พฤติกรรมผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปจากสมันก่อนมากมาย แต่ครูปรับสภาพตัวเองไม่ทันต่ยุคสมัย เรียกว่า ตามเด็กไม่ทัน ตามเทคโนโลยีไม่ทัน และตามโลกไม่ทัน ทำให้ครูไม่พัฒนากระบวนการและเทคนิคการสอนใหม่ๆ สอนเมื่อ ๑๐ ปี อย่างไร ๑๐ ปีต่อมาก็ยังคงสอนอย่างนั้น ทำให้การผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาไม่เกิดขึ้น นอกจากนั้น ครูบางคนมีสื่อ นวัตกรรมใช้ในการสอนล้าสมัย ก็ไม่สามารถดัดแปลงได้ ประกอบดั่งมีงบประมาณในการจัดหา ผลิต ซ่อมบำรุงไม่เพียงพอ	๔ (สูง)	- บทบาทของครูในศตวรรษที่ ๒๑ บทบาทของครูเปลี่ยนไปครูไม่ใช่ผู้สอน แต่เป็นผู้แนะนำ หรือ ผู้อำนวยการความสะดวก หรือ ผู้ร่วมวงเรียนรู้ หากครูไม่มีสื่อ หรือ นวัตกรรมทางการศึกษา เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนก็จะไม่เกิดการเรียนที่มีคุณภาพ

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : จัดหา ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ : โรงเรียนมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเพียงพอและมีคุณภาพ

ผลผลิต : ครูมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอ

ผลลัพธ์ : นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

ตัวชี้วัด : ครูทุกคนมีสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา อย่างน้อย ๑ ชิ้นต่อภาคเรียน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	
๑. งบประมาณในการจัดหา ผลิต และซ่อมบำรุงสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒. ครูผลิตสื่อไม่เป็น คัดแปลงสื่อไม่ได้	๑ (สูง)	๑. จัดหางบประมาณเพื่อมาสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และซ่อมบำรุง ๒. สร้างความรู้ ความเข้าใจในการผลิตสื่อ นวัตกรรมให้กับครู	-	✓	- ในรายวิชาที่มีเนื้อหาเป็นนามธรรม เช่น คณิตศาสตร์ ในการผลิตสื่อ ก็จะมีคามยากมากกว่ารายวิชาที่เป็นการปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็นผลกระทบต่อการผลิตสื่อที่หลากหลาย ประกอบกับการให้ความรู้ สร้างประสบการณ์ผลิตสื่อ ยังมีน้อย

ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น

โครงการ/กิจกรรม : จัดหา ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ : โรงเรียนมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเพียงพอและมีคุณภาพ

ผลผลิต : ครูมีสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอ

ผลลัพธ์ : นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

ตัวชี้วัด : ครูทุกคนมีสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา อย่างน้อย ๑ ชิ้นต่อภาคเรียน

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	ระบุการจัดการความเสี่ยง					วิธีการดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลาดำเนินการ (ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔/ผู้รับผิดชอบ)	หมายเหตุ
		ยอมรับ	หลีกเลี่ยง	ถ่ายโอน	ลดความเสี่ยง					
					กิจกรรมควบคุม	แผน/มาตรการ				
๑. งบประมาณในการจัดหา ผลิต และซ่อมบำรุงสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒. ครูผลิตสื่อไม่เป็น ดัดแปลงสื่อไม่ได้	๑ (สูง)	√	-	-	๑. จัดทำงบประมาณสนับสนุน ๒. จัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ครู	- หลีกเลี่ยงความเสี่ยง - จัดวางระบบควบคุมภายใน	- ความเสี่ยงด้านปัจจัยภายในที่โรงเรียนและคณะทำงานต้องลงมือทำอย่างจริงจัง โดยกำหนดให้ครูแต่ละคน มีสื่อ นวัตกรรมการศึกษา รายวิชา ละ ๑ รายการ เป็นอย่างน้อย	- ครูมีสื่อที่ทันสมัยสามารถใช้ได้จริงเหมาะสมกับวัย ช่วงอายุและชั้นเรียน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ต.ค.๖๓ - ๓๐ ก.ย.๖๔ - นางสาวสุพิศ บุญราช	

การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

กิจกรรม : จัดทำ ผลิต สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยี

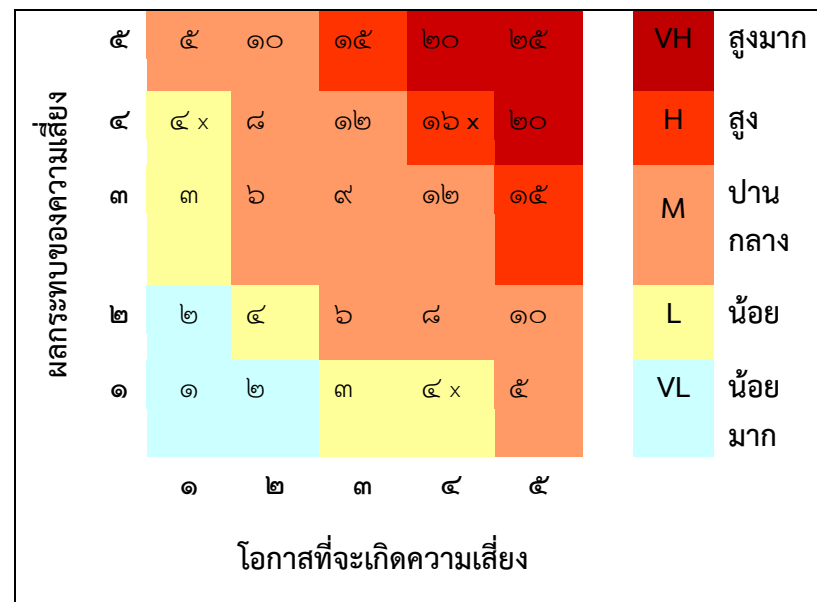
ผู้รับผิดชอบ : โรงเรียนไตรมิตร

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยกว่า	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

ภาคผนวก

คู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สำนักงานเลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

www.pao-sisaket.go.th

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด และผู้บริหารจะได้นำกระบวนการบริการจัดการความเสี่ยงมาบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล เชื่อมโยงการบริหารจัดการเข้ากับกลยุทธ์ขององค์กร และใช้หลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินผลความเสี่ยงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

เพื่อปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ดังกล่าว คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้จัดทำคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร ซึ่งได้ผสมผสานหลักบริหารความเสี่ยงขององค์กรตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่สำคัญ และเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหายแก่องค์กร บริหารจัดการความเสี่ยงให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้น อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้ อย่างมีระบบ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรต่อไป

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
มิถุนายน ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมา	๑
วัตถุประสงค์	๑
กรอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	๒
นิยามความเสี่ยงและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง	๖
ประโยชน์การบริหารความเสี่ยง	๘
บทที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๙
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๓
โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๑๖
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	
นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๘
โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๑๘
ผังการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	๒๐
กรอบการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร	๒๐
กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๑
ภาคผนวก	
- แบบฟอร์มการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร	๓๒
- แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ	๓๗
เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ของกระทรวงการคลัง	

บทที่ ๑ บทนำ

๑.ความเป็นมา

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังประกาศได้ประกาศหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๒ และได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร โดยได้ผสานกรอบแนวคิดด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission) เพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารในการบริหารการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีจะช่วยหน่วยงานในการวางแผนและจัดการเหตุการณ์ด้านลบที่อาจจะเกิดขึ้น อันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงช่วยหน่วยงานในการบริหารจัดการเพื่อสร้างหรือฉวยโอกาส หรือได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ด้านบวกที่อาจจะเกิดขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานสามารถเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนและประเทศชาติได้รับประโยชน์สูงสุด จากการบริหารจัดการความเสี่ยงภายใต้หลักธรรมาภิบาล

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบด้านบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้จัดคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษในการกำหนดแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร รวมถึงบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์ของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

๒. วัตถุประสงค์

๑. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปีให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายกำหนดไว้

๒. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๓. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานนำกรอบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

๕. การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๓. กรอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี รวมถึงความคาดหวังของประชาชน หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ผู้บริหารจึงมีหน้าที่โดยตรงในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อลดโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรโดยนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงหน่วยงานภาครัฐ มาวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เกิดความเหมาะสมกับขนาด โครงสร้าง และความสามารถในการรองรับความเสี่ยงของหน่วยงาน และให้มีการเชื่อมโยงการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าด้วยกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร จะประสบความสำเร็จได้เกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงาน และผู้กำกับดูแลเป็นสำคัญ

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

๑. กรอบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร (Strategic Plans) และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนพื้นฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กร และเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน กรอบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย หลักการ ๘ หลักการ ดังนี้

(๑) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการควรมีลักษณะ ดังนี้

(๑.๑) การบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่งอาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ความเสี่ยงของความล่าช้าในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

(๑.๒) การบริหารความเสี่ยงควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

(๑.๓) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับขององค์กร

(๒) ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับฝ่ายบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าวจะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย

สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงได้บริหารจัดการความเสี่ยงเหมาะสมเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ และสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ

ในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานและการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้กำกับดูแล (ถ้ามี) อาจตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง (หรืออนุกรรมการ หรือ คณะที่ปรึกษา) ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้มีทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญกับการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีเป็นหลักในการดำเนินงานอาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญอิสระในการกำกับหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหารจัดการความเสี่ยงในเรื่องความเสี่ยงทางไซเบอร์ของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

(๓) การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การสรรหา การพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรมการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรเป็นสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต่อองค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ
๓. การสร้างพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมการจัดสนใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมการตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

(๔) การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างชัดเจนและเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการติดตาม การรายงาน หรือ การส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่ความเสี่ยงเกิดขึ้นในระดับที่กำหนดไว้ และ ผู้ที่มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง ตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

(๕) การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย การบริหารจัดการความเสี่ยงนอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม

(๖) การกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงแผนปฏิบัติการระยะยาว แผนปฏิบัติการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์

โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ (งานใหม่ๆ) และการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (KPI)

(๗) การใช้ข้อมูลสารสนเทศ ในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ควรรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล และบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบหรือทางบวกต่อองค์กร สาเหตุความเสี่ยง ตัวหลักต้นความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา ทั้งนี้ หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวมการประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

(๘) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเริ่มต้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงาน โดยปกติการดำเนินงานและการตัดสินใจจะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลด้านความเสี่ยง

๒. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine Processes) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน โดยผสมกรอบแนวคิดด้านการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) โดยมีองค์ประกอบการบริหารจัดการความเสี่ยง ERM (Enterprise Risk Management) ประกอบด้วย องค์ประกอบ ๘ ประการ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการกำหนดนโยบายบริหารงาน การดำเนินงาน และการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๒.๑ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) เป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง สภาพแวดล้อมนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การบ่งชี้ และจัดการความเสี่ยง สภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น จริยธรรม วิธีการทำงานของผู้บริหารและบุคลากร รวมถึงปรัชญาและวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยง ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำไปดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมายทั้งด้านผลตอบแทนและการเติบโต กลยุทธ์แต่ละแบบนี้มีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงช่วยผู้บริหารในการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้

๒.๒ การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) องค์กรต้องพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อวางเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างชัดเจนเหมาะสม

๒.๓ การระบุความเสี่ยง หรือ บ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification) คือปัจจัยในการระบุสถานการณ์ ซึ่งองค์กรไม่สามารถมั่นใจได้ว่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่ หรือมีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร ประกอบด้วย ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

๒.๔ การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) คือการประเมินโอกาสและผลกระทบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ ขณะที่การเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อในระดับต่ำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องอาจมีผลกระทบในระดับสูงต่อวัตถุประสงค์ การประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย ๒ มิติ ดังนี้

โอกาสที่อาจเกิดขึ้น (Likelihood) เหตุการณ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

ผลกระทบ (Impact) หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นองค์กรจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใด

๒.๕ การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) คือ เมื่อความเสี่ยงได้รับการบ่งชี้และประเมินความสำคัญแล้ว ผู้บริหารต้องประเมินวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยพิจารณาทางเลือกในการดำเนินการจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และต้นทุนที่เกิดขึ้นเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารอาจต้องเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกัน เพื่อลดระดับโอกาสที่อาจเกิดขึ้นและผลกระทบของเหตุการณ์ให้อยู่ในช่วงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance) หลักการตอบสนองความเสี่ยง คือ

Avoid (การหลีกเลี่ยง) ลดโอกาสที่จะเกิดให้เหลือศูนย์

Take (เฝ้าระวัง) ยอมรับความเสี่ยงนั้น

Treat (ควบคุม) ลดโอกาสที่จะเกิดให้น้อยลง/ลดปริมาณความเสียหายให้น้อยลง

Share ร่วมรับความเสี่ยงกับองค์กรอื่น หรือคนอื่น

Transfer โอนความเสี่ยงไปให้องค์กรอื่น หรือคนอื่น

๒.๖ กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) เมื่อความเสี่ยงได้รับการประเมินและบ่งชี้ตามระดับความสำคัญแล้ว ต้องมีการประเมินวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้ประเมินต้องเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกัน เพื่อลดระดับโอกาสที่จะเกิดขึ้น และความรุนแรงของเหตุการณ์ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๒.๗ สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication) การสื่อสารหมายถึง การรับและส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน บุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในงานที่สัมพันธ์กัน การสื่อสารจะเกิดได้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการบริหาร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเงินและไม่ใช้การเงิน รวมทั้งข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ทั้งจากแหล่งภายในและภายนอก ข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ ถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน

๒.๘ การติดตามและการรายงาน (Monitoring & Report) เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการความเสี่ยงมีคุณภาพและมีความเหมาะสม มีการควบคุมและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการติดตามผล ประกอบด้วย ความเสี่ยง กิจกรรมที่ควบคุม ผลลัพธ์ของการทำกิจกรรม ระยะเวลาดำเนินงาน ความคืบหน้า ปัญหาและอุปสรรค ซึ่งมีการติดตามผล ดังนี้

๑. หน่วยงานที่มีความเสี่ยงติดตาม ประเมิน วิเคราะห์ และบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ ระบบการควบคุมภายในที่วางไว้เพียงพอเหมาะสม มีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติงานจริงและมีประสิทธิภาพสามารถป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

๒. มีการตรวจสอบเพื่อแนะนำให้ปรับปรุงข้อบกพร่องให้เหมาะสมกับเวลา

๓. มีการรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

๔. นิยามความเสี่ยงและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ ในอนาคตและอาจส่งผลกระทบต่อด้านลบที่ไม่ต้องการ ดังนั้น การตัดสินใจกระทำใด ๆ โดยไม่มีข้อมูลหรือไม่มีการวางแผนใด ๆ จึงสามารถกล่าวได้ว่าเป็นการเสี่ยงตัดสินใจในภาวะของความเสี่ยง

การเสี่ยง หมายถึง การตัดสินใจที่จะดำเนินการ (หรือไม่ดำเนินการ) สิ่งใดสิ่งหนึ่งบนพื้นฐานของการขาดข้อมูลที่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน เป็นเพียงการประมาณการ การคาดเดา การตั้งความหวัง ซึ่งผลของการตัดสินใจนั้นอาจเป็นไปตามความคาดหมายหรือตรงกันข้ามก็ได้

ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (likelihood) และผลกระทบ (Impact)

- โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

- ผลกระทบ (impact) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

- ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแบ่งเป็น ๕ ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยมาก

ประเภทของความเสี่ยง หมายถึง การแบ่งกลุ่มความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ เพื่อสะดวกในการค้นหา ระบุ ประเมิน จัดลำดับ และกำหนดการควบคุม ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงได้แยกประเภทของความเสี่ยง ดังนี้

(๑) **ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)** คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารงานที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน หรือนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง

(๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุก ๆ ขั้นตอนโดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กระบวนการ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรในการปฏิบัติงานมีความเพียงพอ ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

(๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) คือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง รวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่พร้อมในเรื่องงบประมาณ การเงิน และการควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ที่เกินความจำเป็น

(๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน หรือกฎระเบียบที่มีอยู่ไม่เหมาะสมหรือมีอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติได้ทันตามเวลาที่กำหนด และอาจมีผลการลงโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยง อาจแบ่งโดยสรุปได้เป็น ๔ แนวทางหลัก ดังนี้

(๑) การยอมรับ (Take Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ

(๒) การควบคุม (Treat) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้แต่ต้องมีการแก้ไขวิธีการ ควบคุม หรือมีการควบคุมเพิ่มเติม เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดทำมาตรฐานการควบคุม (Risk Based Internal Control)

(๓) การยกเลิก (Terminate) หรือ หลีกเสี่ยง (Avoid) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นไม่สามารถยอมรับได้และต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขของการดำเนินงาน เช่น การหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเสี่ยงนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานหรือกิจกรรมลง

(๔) การโอนย้าย (Transfer) หรือ แบ่ง (Share) หมายถึง การโอนย้ายหรือแบ่งความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยรับผิดชอบ เช่น การจ้างบุคคลภายนอกมาดำเนินการแทน การทำประกันภัย เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management) หมายถึง การบริหารปัจจัยและควบคุม กิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหายจากการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

๕. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการความเสี่ยงจะช่วยให้คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร และผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น

๒. สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญทั้งหมด การบริหารจัดการความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมาภิบาล

๔. เป็นเครื่องมือในการบริหารงาน การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงที่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม และทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม ควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถปกป้องผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรได้เป็นอย่างดี

๕. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับปฏิบัติงานขององค์กร มีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และนำมาบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกระดับอย่างชัดเจน

๖. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการจัดสรรทรัพยากรบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม พิจารณาถึงระดับความเสี่ยงมากน้อยในแต่ละกิจกรรม และเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดประโยชน์ต่อองค์กรโดยรวม อันส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์องค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๑. วิสัยทัศน์ (VISION) “สร้างสังคมมีสุข ส่งเสริมการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว พัฒนาการศึกษาท้องถิ่นได้มาตรฐาน”

๒. พันธกิจ (MISSION)

๑. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้า และการลงทุนชายแดน
๔. พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น
๕. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๓. เป้าประสงค์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้อยู่ดีมีสุข โดยองค์รวมที่ดีขึ้น
๒. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อยู่บนความสมดุลและยั่งยืน
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าและการลงทุนชายแดน เปิดประตูสู่อาเซียน
๔. พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับได้มาตรฐานและมีส่วนร่วม
๕. พัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ก้าวทันเทคโนโลยี

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าชายแดน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กร

๕. กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาสุขภาพอนามัย

- (๒) การกีฬาและนันทนาการ
- (๓) สวัสดิการสังคม
- (๔) การพัฒนาอาชีพ
- (๕) การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๖) การส่งเสริมศาสนา รักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี
และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- (๒) การส่งเสริม/สนับสนุนการพัฒนาเมือง/ชนบท
- (๓) การส่งเสริม สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพาณิชย์ การค้าชายแดน**กลยุทธ์ (๑) การส่งเสริมการท่องเที่ยว**

(๒) การส่งเสริมการพาณิชย์ การลงทุน

(๓) การส่งเสริมการค้าและการลงทุนชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการศึกษาท้องถิ่น**กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน**

(๒) การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นอัจฉริยภาพ

(๓) การพัฒนาคุณภาพบุคลากร

(๔) การพัฒนาสถานศึกษา

(๕) การส่งเสริมและพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

(๖) การพัฒนาระบบนิเทศทางการศึกษา

(๗) การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๘) การส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD)

(๙) การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กร**กลยุทธ์ (๑) การพัฒนาบุคลากร**

(๒) การพัฒนาองค์กร

(๓) การบริหารจัดการ

๖. นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ**๑. ด้านเศรษฐกิจ**

๑.๑ ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสินค้าการเกษตร ปศุสัตว์ สินค้าชุมชน และการบริการ

๑.๒ พัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว

๑.๓ เชิญชวนนักลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศให้มาลงทุนในจังหวัด

๒. ด้านสังคม

๑.๑ ส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ

๑.๒ ส่งเสริมสุขภาวะประชากรทุกช่วงวัย

๑.๓ การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม

๑.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและ
ผู้ด้อยโอกาส

๑.๕ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา

๓. ด้านสิ่งแวดล้อม

ลดการสร้างขยะด้วยแนวคิด ๓R เพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า ช่วยลดปริมาณขยะให้น้อยลง ด้วยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ (Reduce Reuse and Recycle) เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง โดยปลูกต้นไม้ในสถานที่ราชการ ศาสนสถาน โรงเรียน ชุมชน ที่อยู่อาศัย พื้นที่สาธารณะ ในเขตชนบท จัดทำโครงการ อบจ.สีเขียว ส่งเสริมและสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม รวบรวม

และกำจัดขยะอันตราย ด้วยการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน หรือพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๔.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคม
- ๔.๒ พัฒนาแหล่งน้ำ
- ๔.๓ พัฒนาสถานีขนส่ง

๗. ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตามกระบวนการวางแผนขององค์กร

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๖๕ รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

การที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาสู่อนาคตอันพึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนไปทิศทางเดียวกัน ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประกอบด้วย

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์
๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ

๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุลอย่างยั่งยืน และเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ทิศทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ‘ไทยทั้งชาติต้านทุจริต’ (Zero tolerance & Clean Thailand) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๕. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ “ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ (๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร การแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

(๒) ส่งเสริมการค้าการลงทุน โดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา การท่องเที่ยวที่ครบวงจร และส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)

(๓) ยกย่องโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๔) สร้างความสมดุลความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

(๕) เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้ โดยการบริหารจัดการภาครัฐ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด

เฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง เป้าหมาย ร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกย่องการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ปันฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

๘. อำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑. ภายใต้ข้อบัญญัติตามกฎหมาย มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๖๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) トラข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๓) สนับสนุนสภาพำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาพำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

พ.ศ.๒๕๔๘ ภายในเขตสภาพำบล

(๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๘) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค อาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ซึ่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑ ได้กำหนดว่า ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น สมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

(๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

(๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๓) บำบัดน้ำเสีย

(๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) วางผังเมือง

(๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

(๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ

(๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด

(๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจสวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร

(๑๓) จัดให้มีทางสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขการ

(๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค

(๑๕) จัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล

(๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ

(๑๘) กิจกรรมที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒. ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง มีดังนี้

(๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๒) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๖) การจัดการศึกษา

(๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

(๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

(๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

(๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

(๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ

(๑๓) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ

(๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริม การลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกันกับบุคคลอื่น

(๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบก และทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง

(๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

(๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

- (๒๐) การจัดให้พิพิธภัณฑสถานและหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- (๒๔) จัดทำกิจกรรมไดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้บริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓. ภายใต้ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(๑) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(๓) เข้าไปดำเนินการตามแผนงาน หรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป

ข้อ ๒ ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม ข้อ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะ ดังนี้

(๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนจังหวัดโดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด เพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุล และคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(๒) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๓) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๔) การส่งเสริมจารีต ประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๖) ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

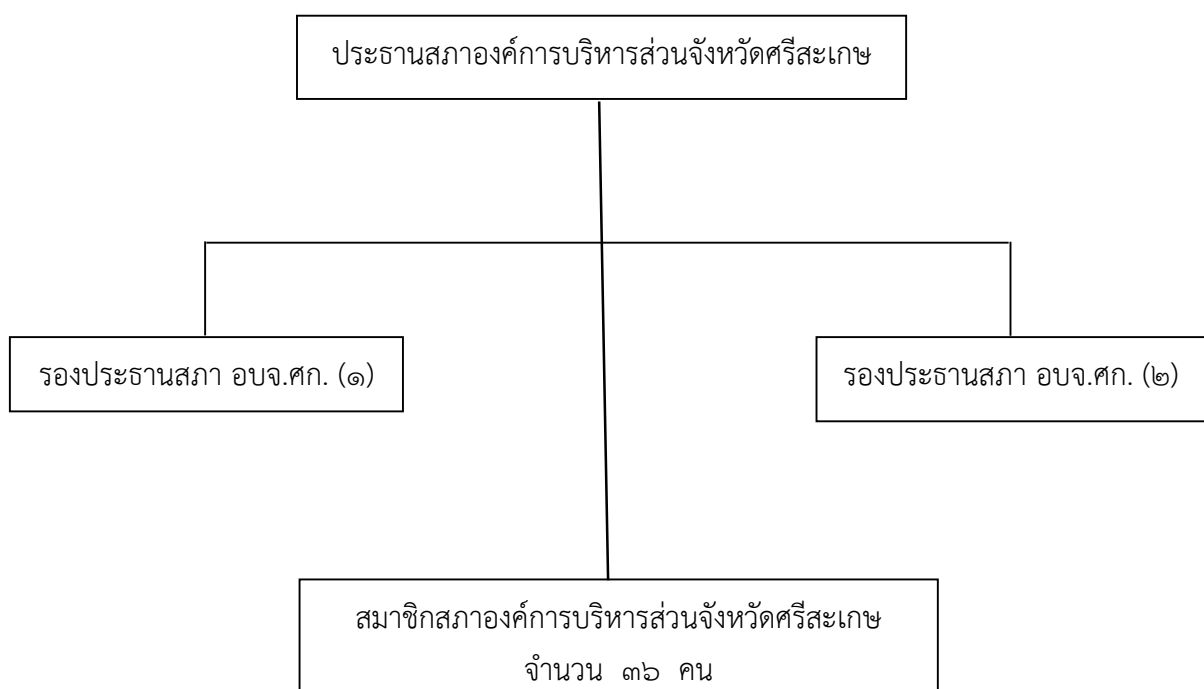
(๗) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ ๓ การให้การสนับสนุนแก่ประชาชน องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

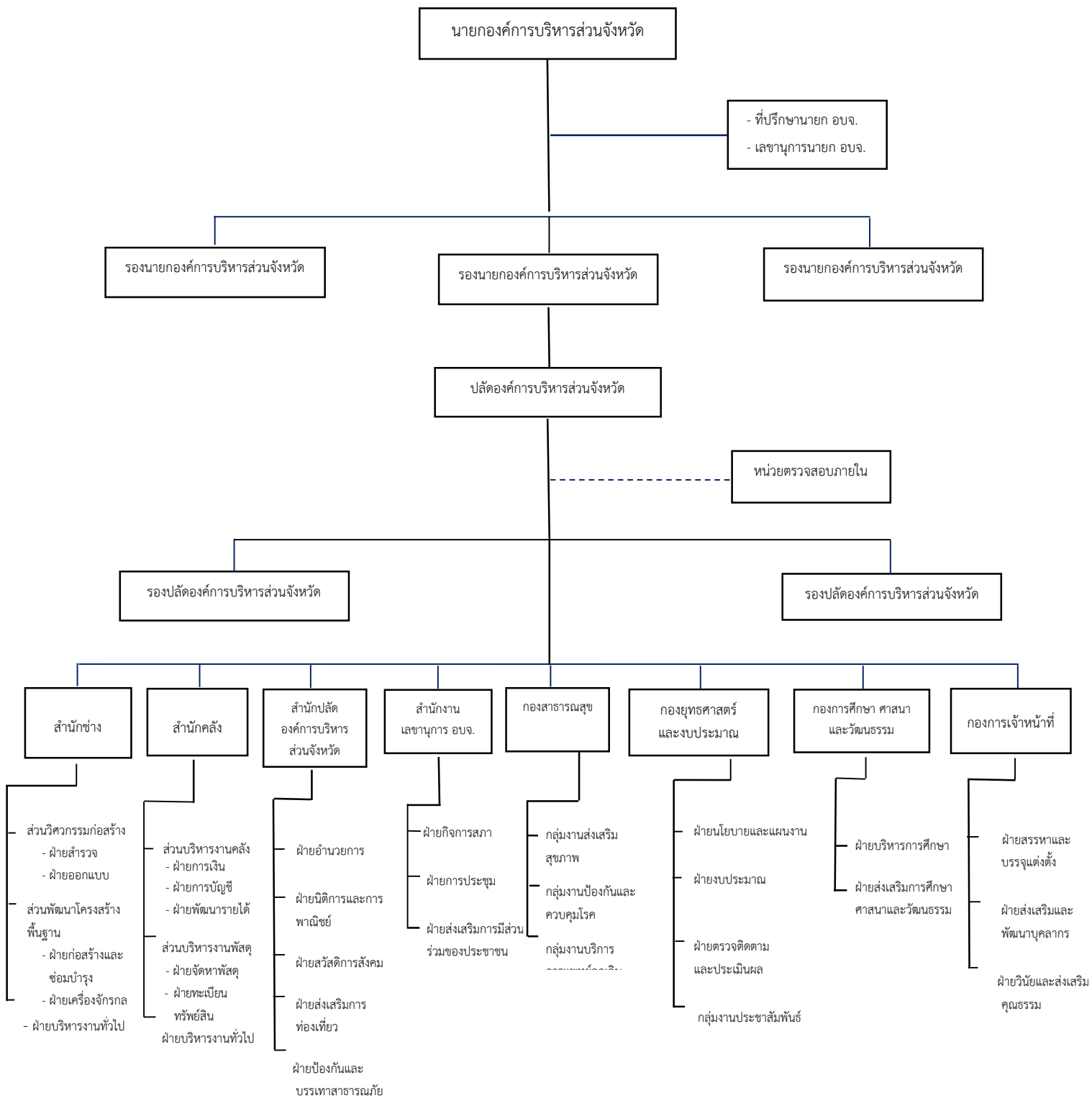
ข้อ ๔ หากมีปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามอำนาจ และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่ในการวินิจฉัยและดำเนินการตามประกาศ

๙. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

ฝ่ายนิติบัญญัติ

ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน ๓๙ แห่ง ดังนี้

๑. บ้านเพียนาม	๒. บ้านปราสาท	๓. บ้านเปือยนาสูง	๔. บ้านสิริขุนหาญ	๕. กระดุมทองวิทยา	๖. ไตรมิตร	๗. กันทรอมวิทยาคม
๘. กุญชรศิริวิทยี	๙. กุดเสลาวิทยาคม	๑๐. ขุนหาญวิทยาสรรค์	๑๑. ดงรักวิทยา	๑๒. นาแก้ววิทยา	๑๓. จิกสังข์ทองวิทยา	๑๔. ด่านอุดมศึกษา
๑๕. โคกสะอาดวิทยาคม	๑๖. ราชีไศล	๑๗. โนนปูนวิทยาคม	๑๘. บกวิทยาคม	๑๙. ประชาพัฒนาศึกษา	๒๐. ผักแพ้ววิทยา	๒๑. พรานบุญวิทยยา
๒๒. ตระกาศประชาสามัคคี	๒๓. โพธิ์วังคีวิทยา	๒๔. ปรีอใหญ่วิทยบาลลังก์	๒๕. โพธิ์ธาตุประชาสรรค์	๒๖. หวายคำวิทยา	๒๗. ไพรธรรมคุณวิทยา	๒๘. ไพรบึงวิทยาคม
๒๙. เมืองแคนวิทยาคม	๓๐. ร่มโพธิ์วิทยา	๓๑. เมืองจันทร์วิทยาคม	๓๒. แวงแก้ววิทยา	๓๓. ศรีแก้วพิทยา	๓๔. ศิลาลาดวิทยา	๓๕. สายธารวิทยา
๓๖. โพธิ์ศรีสุวรรณวิทยาคม	๓๗. หนองถ่มวิทยา	๓๘. หนองหัวประชาสรรค์	๓๙. หนองพุ่มศรีสำราญวิทยา			

บทที่ ๓

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๑. นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้ถือปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานกระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้มีระบบบริหารจัดการความเสี่ยงมาช่วยวางแผน และจัดการเหตุการณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมตามแผนงาน โครงการ รวมถึงกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุแต่ละโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร จึงได้กำหนดนโยบายจัดการความเสี่ยง ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กรอย่างเป็นระบบ ผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และกระบวนการประเมินผล ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจผู้บริหารในด้านต่างๆ

๒. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ปฏิบัติงานให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเคร่งครัด

๓. ส่งเสริม/กระตุ้นให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นวัฒนธรรมองค์กร โดยให้เจ้าหน้าที่ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถบ่งชี้และการควบคุมความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยง เพื่อลดโอกาสและผลกระทบที่เกิดความเสียหายต่อองค์กร

๔. ดำเนินการ/สนับสนุนการดำเนินงานบริหารความเสี่ยง โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๕. ต้องนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับ เข้าถึงสารสนเทศการบริหารจัดการความเสี่ยง

๖. ติดตามทบทวนความเสี่ยงให้สอดคล้องกับปัจจัยที่เป็นเหตุแห่งความเสี่ยง และสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงจัดทำรายงานผลบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๒. โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายขององค์กรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักช่าง	กรรมการ

๔. ผู้อำนวยการสำนักคลัง	กรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการส่วนสำนักช่างและผู้อำนวยการส่วนสำนักคลัง	กรรมการ
๑๐. หัวหน้าฝ่ายส่วนราชการในสังกัดทุกคน	กรรมการ
๑๑. เจ้าหน้าที่จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงส่วนราชการในสังกัด	กรรมการ
๑๒. เลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด	กรรมการ/เลขานุการ
๑๓. หัวหน้าฝ่ายกิจการสภา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นักจัดการงานทั่วไปฝ่ายกิจการสภา	ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. กำหนดแนวทางวิธีการและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๒. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างปฏิบัติงาน และหลังเสร็จสิ้นดำเนินงาน หากมีข้อบกพร่องให้รายงานนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เสนอต่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
๕. พิจารณาทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ
๖. แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินงานตามขั้นตอน เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินงานตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

๔. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น การดำเนินงานตามภารกิจมุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โปร่งใสตรวจสอบได้ ซึ่งอยู่ภายใต้ระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง และตามประกาศกระทรวงการคลังได้ประกาศหลักเกณฑ์ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานตามภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยนำมาช่วยในการวางแผน และจัดการเหตุการณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน อันส่งผลให้เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐอย่างมีธรรมาภิบาล ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยคณะกรรมการได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงเป็นไปตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ดังนี้

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ดำเนินงานตามภารกิจโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนราชการภายในสังกัด ๑ สำนัก ๖ กอง ๑ หน่วย และสถานศึกษาในสังกัด จำนวน ๓๙ แห่ง ขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย และได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงได้กำหนดสภาพแวดล้อมภายในให้สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรให้ที่มีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารจัดการความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายใน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง และเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย การพัฒนา และขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกส่วนทุกงานเข้าด้วยกัน ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรจะบรรลุผลได้จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานของบุคคล กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ เป็นต้น

๒. กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยนำกลยุทธ์การบริหารจัดการความเสี่ยงมาช่วยในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงาน ดังนี้

๑. **ด้านกลยุทธ์ (Strategic)** กล่าวคือ การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนพันธกิจหลักขององค์กร

๒. **ด้านการปฏิบัติงาน (Operations)** การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้องค์กรพิจารณาความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน รวมถึงพิจารณาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานด้วย

๓. ด้านการรายงาน (Reporting) การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นข้อมูลในรายงานประเภทต่าง ๆ ขององค์กร โดยเฉพาะ รายงานทางการเงิน (Financial Report)

๔. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance) โดยเฉพาะการจัดทำระบบ ควบคุมภายในเพื่อลดความเสี่ยง ส่วนการจัดการความเสี่ยงด้วยวิธีอื่น ๆ องค์กรก็สามารถใช้กฎระเบียบต่าง ๆ เป็นเครื่องมือได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับภาพรวมและสอดคล้องกับขอบเขตการดำเนินงานในแต่ละระดับ โดยใช้หลักการตั้งเป้าหมายที่ดีตามหลักการ SMART ดังนี้

๑) Specific : มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และกำหนดผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้ทุกคนสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

๒) Measureable : สามารถวัดผลหรือประเมินผลได้

๓) Achievable : มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ ภายใต้เงื่อนไขที่มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบัน

๔) Reasonable : สมเหตุสมผลมีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับสถานการณ์เป็นจริง

๕) Time Constrained มีกรอบเวลาที่ชัดเจนและเหมาะสม

๓. การระบุความเสี่ยง (Event Identification)

๑. การระบุความเสี่ยง หรือบ่งชี้เหตุการณ์

โดยพิจารณาจากกิจกรรมของแผนงาน/โครงการที่ดำเนินการ นำมาวิเคราะห์จากสถานการณ์ในอนาคตที่อาจจะส่งผลให้กิจกรรมนั้นไม่สามารถบรรลุผลได้ หรือสถานการณ์ในอนาคตที่อาจจะส่งผลต่อการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งระบุประเภทของปัจจัย ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (strategic Risk) เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอก ส่งผลต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ หรือเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน หรือการร่วมมือกับองค์กรอิสระ ทำให้โครงการขาดการยอมรับและโครงการไม่ได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหา หรือการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากตัดสินใจผิดพลาด หรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) เกี่ยวกับประสิทธิภาพประสิทธิผล หรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากระบบงานภายในขององค์กร กระบวนการ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ใช้ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูลส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อสถานการณ์ หรือเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์การ เช่น การประมาณการงบประมาณ

ไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เนื่องจากขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงาน เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณและการเงิน

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบต่างๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมถึงการทำนิติกรรมสัญญา การร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน

โดยการระบุความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษจะดำเนินการระบุความเสี่ยง ตามแบบฟอร์ม RM-๑ แบบฟอร์มระบุความเสี่ยงแผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๒. การระบุความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ประกอบด้วย ๑๐ ประการในการวิเคราะห์เพื่อระดับความเสี่ยงนั้น ต้องนำแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลในแต่ละด้านมาพิจารณาปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของโครงการที่คัดเลือกมา เช่น ด้านกลยุทธ์ อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิผล และการมีส่วนร่วม ด้านการดำเนินงาน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องประสิทธิภาพและความโปร่งใส ด้านการเงิน อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรมและการระมัดชอบด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ อาจมีความเสี่ยงต่อเรื่องนิติธรรมและความเสมอภาค

๑. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) พิจารณาการมีวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สร้างกระบวนการการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ และพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) พิจารณาการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เกิดผลิตภาพ คุ่มค่าการลงทุน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และลดภาระค่าใช้จ่าย

๓. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) พิจารณาการให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ ภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ ตอบสนองความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างเหมาะสม

๔. หลักความโปร่งใส (Transparency) พิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และเชื่อถือได้ ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนวางระบบให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปได้โดยง่าย

๖. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) พิจารณาการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจแสดงทัศนะ เสนอปัญหา/ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแก้ไขปัญหาาร่วมกันในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงาน และร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน

๗. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) พิจารณาการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม

๘. **หลักนิติธรรม (Rule of Law)** พิจารณาการใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงเสรีภาพของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายต่างๆ

๙. **หลักความเสมอภาค (Equity)** พิจารณาการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน และต้องคำนึงถึงโอกาสความทัดเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๑๐. **หลักการมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)** พิจารณาการมีกระบวนการในการแสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกัน ระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นสำคัญ

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการ ทบทวนมาตรการควบคุมและการจัดการความเสี่ยงปัจจุบัน วิเคราะห์โอกาสและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งการจัดระดับความเสี่ยง เพื่อนำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบ และทำการคำนวณระดับความรุนแรงของความเสี่ยง โดยนำระดับความรุนแรงที่ได้จากการคำนวณมาเปรียบเทียบกับระดับความรุนแรงที่ยอมรับได้ ดังนี้

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับ ความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุม โดยกระบวนการควบคุมภายใน
น้อย	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงต้องควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
น้อยมาก	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

และนำผลการประเมินมากำหนดเป็นแผนภูมิความเสี่ยง ตามแบบฟอร์ม แผนภูมิความเสี่ยง และทำการประเมินและกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง เพื่อจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ ตามแบบฟอร์ม RM-๑

ขั้นตอนการดำเนินการ มีดังนี้

๑) การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก ดังนี้

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ เชิงปริมาณ

ระดับ	โอกาสที่เกิดความเสี่ยง	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	สูงมาก	ระหว่าง ๑-๔ ครั้งต่อสัปดาห์
๔	สูง	ระหว่าง ๑-๖ เดือนต่อครั้ง
๓	ปานกลาง	ระหว่าง ๖-๑๒ เดือนต่อครั้ง
๒	น้อย	มากกว่า ๑ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ เชิงคุณภาพ

ระดับ	โอกาสที่เกิดความเสี่ยง	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	สูงมาก	มีโอกาสเกิดขึ้นทุกครั้ง
๔	สูง	มีโอกาสเกิดค่อนข้างสูงหรือบ่อยครั้ง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
๒	น้อย	มีโอกาสเกิดแต่นาน ๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสเกิดในกรณีที่มีการยกเว้น การปฏิบัติ

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงปริมาณ ด้านการเงิน

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	สูงมาก	> ๑๐ ล้านบาท
๔	สูง	> ๕ แสน - ๕ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	> ๑-๕ แสนบาท
๒	น้อย	> ๑๐,๐๐๐ - ๑ แสนบาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงคุณภาพ
ด้านภาพลักษณ์องค์กร

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง
๕	รุนแรงมาก	มีข่าวผ่านสื่อต่างๆ ในเชิงลบ มากกว่า ๓ วัน
๔	รุนแรง	ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ในเชิงลบ มากกว่า ๓ วัน
๓	ปานกลาง	ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ในเชิงลบ ๒ วัน
๒	น้อย	ข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ในเชิงลบ
๑	น้อยมาก	แก้ไขได้ภายใน ๑ วัน

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงคุณภาพ
ด้านการดำเนินงาน

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความเสียหาย
๕	รุนแรงมาก	มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยิ่งหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๘๙%
๔	รุนแรง	มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยิ่งหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการ น้อยกว่า ๘๐-๘๙%
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยิ่งหรือ ดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๗๐-๗๙%
๒	น้อย	ผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยิ่งหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๕๐-๖๙%
๑	น้อยมาก	ผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยิ่งหรือดำเนินงานไม่สำเร็จตามแผนงาน/โครงการน้อยกว่า ๕๐%

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง เชิงคุณภาพ
ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ/หนังสือสั่งการ

ระดับคะแนน	ผลกระทบ	ความเสียหาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรในระดับที่สูงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรในระดับสูง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายบางอย่างขององค์กรบ้าง
๒	น้อย	มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรเล็กน้อย
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรเลย

๒.) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส(likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผน

และจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑) พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ (likelihood) ว่ามีโอกาส ความถี่ที่จะเกิดขึ้นมาก น้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๓) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับความเสี่ยงในระดับใด

๔) การจัดลำดับความเสี่ยง (Prioritize) เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว จะต้องนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลปฏิบัติงาน/โครงการที่หน่วยงานรับผิดชอบ เพื่อกำหนดกิจกรรมการควบคุมแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่ประเมินได้ตามตารางวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยจัดเรียงลำดับจากสูงมาก สูง ปานกลาง น้อย น้อยมาก และเลือกความเสี่ยงสูงและสูงมากมาจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่ง ดังนี้

แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile)

ผลกระทบของความเสี่ยง	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	VH	สูงมาก
	๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐	H	สูง
	๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	M	ปานกลาง
	๒	๒	๔	๖	๘	๑๐	L	น้อย
	๑	๑	๒	๓	๔	๕	VL	น้อยมาก
		๑	๒	๓	๔	๕		
		โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง						

ระดับความรุนแรง = โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ × ผลกระทบที่เกิดความเสียหาย

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง = ค่าระดับของโอกาสที่จะเกิด x ค่าระดับของผลกระทบ

ระดับความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง (โอกาส & ผลกระทบ)	เกณฑ์การประเมิน
สูงมาก	๒๐-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการความเสี่ยงให้ลดลงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
สูง	๑๕-๑๙	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕-๑๔	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถดำเนินการควบคุมโดยกระบวนการควบคุมภายใน
ต่ำ	๓-๔	อยู่ในระดับที่พอยอมรับได้ แต่ยังคงควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง
ต่ำมาก	๑-๒	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง

๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

หลังจากดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามภารกิจงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้การบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนด คณะกรรมการฯ จึงกำหนดการตอบสนองต่อความเสี่ยงให้สอดคล้องกับระดับความรุนแรงของความเสี่ยง และช่วงเบี่ยงเบนของรับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ และนำมาบริหารจัดการ โดยนำปัจจัยเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และสูงมาก มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยง กำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง มอบหมายผู้รับผิดชอบ และกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ ตามแบบฟอร์ม RM-๒ แบบฟอร์มแผนการบริหารความเสี่ยง และดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

กลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง คณะกรรมการฯ ได้กำหนดกลยุทธ์/แนวทางในการจัดการความเสี่ยงไว้ ๔ วิธี ดังนี้

(๑) **การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance)** หมายถึง หลังจากประเมินความเสี่ยงสิ้นสุดแล้วไม่ต้องมีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดโอกาส หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอีก กรณีนี้ใช้ความเสี่ยงที่มีน้อย ความน่าจะเป็นเกิดน้อยหรือว่ามีต้นทุนในการบริหารจัดการความเสี่ยง ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรง และไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการยอมรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

(๒) **การลดความเสี่ยง (Risk Reduction) หรือควบคุมความเสี่ยง (Risk Control)** หมายถึง การลดโอกาสความน่าจะเป็นเกิดหรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบควบคุม เพื่อป้องกันการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการรวมกับแผนสำรองในเหตุฉุกเฉิน เช่นการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับบุคลากรและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน

(๓) การกระจาย (Risk Sharing) หรือโอนความเสี่ยง (Risk Spreading) หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่นการทำประกันภัยองค์กรภายนอก หรือการจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น

(๔) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) หมายถึง การหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น หยุดการดำเนินกิจกรรม การเปลี่ยนวัตถุประสงค์หรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่เป็นความเสี่ยง การปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน การลดขนาดของงานหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการลง หรือเลือกกิจกรรมที่สามารถยอมรับได้มากกว่า เป็นต้น

(๕) การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer Risk) เป็นการถ่ายโอนงานโครงการหรือกิจกรรมให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบอาจเป็นหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กร โดยเฉพาะกรณี que เห็นว่าเป็นความเสี่ยงที่คาดไม่ถึง หรือมีระดับความรุนแรงสูงเช่นภัยธรรมชาติ หรือวินาศภัย ต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานไม่สามารถแบกรับความเสี่ยงนั้นได้ ก็อาจกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงด้วยการประกันภัยหรือในกรณีที่ความเสี่ยงอาจเกิดความไม่ชำนาญงานของบุคลากรภายในหน่วยงานก็อาจจัดจ้างบุคลากรภายนอกมาดำเนินการแทน

๖. กิจกรรมควบคุม (Control Activities)

เป็นการนำนโยบายและวิธีการปฏิบัติ ที่จะช่วยให้มั่นใจว่ามีการดำเนินงานตามแนวทางการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่วางไว้ โดยเชื่อมโยงวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรได้มีการดำเนินการตามมาตรการ ตามองค์ประกอบควบคุมภายใน ๕ องค์ประกอบ ดังนี้ ๑) มีสภาพแวดล้อมการควบคุม ๒) การประเมินความเสี่ยง ๓) กิจกรรมการควบคุม ๔) สารสนเทศและการสื่อสาร ๕) กิจกรรมการติดตาม โดยกำหนดกิจกรรมควบคุมในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในทุกระดับทุกภารกิจงานทั่วทั้งองค์กร ประกอบด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การอนุมัติ การมอบหมายหน้าที่ การยืนยันความถูกต้อง การแบ่งหน้าที่ และสอบทานผลการปฏิบัติงาน โดยแบ่งประเภทการควบคุมได้ ๔ ประเภท คือ

๑. การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุม การเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน ฯลฯ

๒. การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เช่น วิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเมื่อศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง ฯลฯ

๓. การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุม ที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

๔. การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องหรือเพื่อหาวิธีแก้ไขให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิง เพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสี่ยงหายให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

กำหนดการสื่อสารการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร เพื่อให้เกิดการผลักดันด้านการนำแบบวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการ

กำหนดช่องทางการสื่อสารข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงในกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่ผู้บริหาร คณะทำงาน จัดระบบบริหารความเสี่ยง ตลอดจนบุคลากรของหน่วยงานได้รับทราบข้อมูลผ่านช่องทางระบบสารสนเทศ ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือเวียน แผ่นพับ การจัดประชุมชี้แจง ต้องมีเนื้อหาสาระเหมาะสม มีความถูกต้อง สมบูรณ์ มีความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้ มีความเป็นปัจจุบัน ทันเวลา มีการจำกัดการเข้าถึงอย่างเหมาะสม รวมถึงระบบการรักษาความปลอดภัย

๘. การติดตามประเมินผลและจัดทำรายงาน (Monitoring & Report)

การติดตามประเมินผล (Monitoring) หลังจากที่มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ต้องมีการ ดำเนินการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้ ตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นการ ติดตามผลหลังจากได้ดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหาร จัดการความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพรวมทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของ ผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงรวมถึงค่าใช้จ่ายในการควบคุม มีความเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ

๑. เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมกับวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตาม ผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว ว่าบรรลุผลของการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือไม่ โดยกำหนดระยะเวลาติดตามความเสี่ยงในรอบระยะเวลา ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน

๒. เป็นการติดตามความคืบหน้าของมาตรการควบคุมที่เป็นการทำเพิ่มเติมว่าแล้วเสร็จ ตามกำหนดหรือไม่ สามารถลดโอกาสหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่

การรายงานผล (Report) เป็นการรายงานผลการวิเคราะห์ ประเมิน และจัดการความเสี่ยง ว่ายังมีความเสี่ยงที่ยังอยู่หรือไม่ ถ้ายังเหลืออยู่มีอยู่ในระดับใด และวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร เพื่อเสนอผู้บริหารรับทราบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือข้อมูลประกอบการบริหารราชการขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

๙. การทบทวนแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จะดำเนินการ ทบทวนความเสี่ยงที่เหลืออยู่และความเสี่ยงที่พบใหม่ เพื่อนำมาประเมินความเสี่ยงใหม่และจัดการ ความเสี่ยงในปีถัดไป โดยมีการทบทวนแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกชั้นตอน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาแผนบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัยเหมาะสมกับการปฏิบัติงานในช่วงเวลา ถัดไปอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ภาคผนวก

- © แบบฟอร์มการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงระดับขององค์กร
 - แบบสรุปแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
 - แบบ RM-๑ ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
 - แบบ RM-๑ (๑) ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
 - แบบ RM-๒ ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
 - แบบ RM-๓ ตารางแสดงแผนการจัดการความเสี่ยง
- © แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยของรัฐ
เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ของกระทรวงการคลัง

แบบ RM-๑ (๑)

ตารางแสดงการวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....
ณ วันที่

ยุทธศาสตร์.....

แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม :

เป้าประสงค์ :

ผลผลิต :

ผลลัพธ์ :

ตัวชี้วัด :

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ :

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความ เสี่ยง	โอกาส	คำอธิบาย	ผลกระทบที่ ได้รับ	คำอธิบาย

แบบ RM-๒

ตารางแสดงการประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง
ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....
ณ วันที่

ยุทธศาสตร์.....

แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม :

เป้าประสงค์ :

ผลผลิต :

ผลลัพธ์ :

ตัวชี้วัด :

ส่วนงานย่อยที่รับผิดชอบ :

ระบุความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	การจัดการที่มีอยู่ (กรณีที่ยังไม่มีให้ระบุ “ไม่มี”)	ประเมินผลการควบคุมหรือ การจัดการที่มีอยู่		ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (เพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป)
			เพียงพอ	ต้องปรับปรุง	

